

Boží duha zelená,
napolovic červená;
kdo ji nejdříve uhlídá,
tomu Pán Bůh štěstí dá.

Z Čech

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen - 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CI

STŘEDA 16. ČERVNA 1993 - ČÍSLO 53 - WEDNESDAY JUNE 16, 1993

65c

Nikdo není právě takový jako Perot

Paul Harvey
Conservative Chronicle, 2. června 1993

27. května — Co uděláme s Rossem Perotem? Ptá se Bill své ženy Hillary.

Republikáni si také dávají takovou otázku.

Dvacet milionů Američanů má svou vlastní odpověď: "Uděláme z něj kandidáta na presidenta v roce 1996."

Mají právo cítit se sebevědomými. Když se nedávno ptali voličů: "Kdyby teď byly presidentské volby, koho byste volili?" Bob Dole dostal 25 procent hlasů. Clinton a Perot dostali přesně stejný počet — 35 procent.

"Volby"— poll - které pořádal magazín U.S. News & World Report daly Perotovy rozhodných 45 procent.

V tomto druhém přehledu veřejného mínění víc než polovina voličů má své rezervace, bojí se, že je "naivní", vzbuzuje strach a je trochu příliš diktátorský," ale přece obrovská většina 74% lidí je přesvědčena, že

Pokrač. na str. 4

Český zázrak

Jana Nováková

Bývalý ministr práce a sociálních věcí v české vládě národní oběti po prvních polistopadových volbách, kdy již bylo zřejmé, že národ bude obětován komukoliv, ing. Horálek, CS., mluví nyní na mezinárodních forech o tzv. českém zázraku. Na něj se dnes odvolávají všichni polistopadoví mocní, i když už byli odstaveni. Proto je tak napadán prof. Zelený, naposledy veřejně panem Tigridem, když si při květnové návštěvě Prahy dovolil vyjádřit svůj názor na ekonomickou reformu pana Klause. Proto také byli veřejně ostouzeni a politicky znemožněni někteří ministři a poslanci, čistky byly zvláště v řadách ekologů, protože ekologie z hlediska trhu není ziskem.

O jaký "zázrak" jde?

"Už třetím rokem jsme v transformaci a žádné údolí slz se nekoná," říká bývalý ministr Horálek na setkání. "Je to zásluhou naší Rady hospodářské a sociální dohody, jejímž jsem předsedou. Je v ní zastoupeno vždy po sedmi ministrych, zástupcích zaměstnavatelů a zástupcích odborů. Zasloužili jsme se o sociální mír. Proto nejsou žádné stávkové a v zemi vládne klid. Nemáme prakticky lidí pod hranicí chudoby,

Pokračování na str. 4

Kradení začíná shora

Mexické státnictví je historicky, universálně a struktuálně závislé na úplatech. To je jeden důvod proč Severoamerická dohoda o volném trhu (North American Free Trade Agreement (NAFTA) je pro Ameriku nevýhodná

Martin Mann
Spotlight, 24. května 1993

Od roku 1940 mělo Mexiko devět presidentů. Všichni byli zvoleni přímým hlasováním lidu. Všichni sloužili svůj termín do konce a každý předal úřad svému konstitučnímu nástupci. Všichni byli členy téže strany — Institutional Revolutionary Party (PRI), a všichni nakradli miliony.

S jednou výjimkou — Miguele Alemana Valdese (1946-52) — všichni presidenti nastoupili do úřadu jako mužové většinou s majetkem střední třídy, a všichni odešli jako mnohonásobní milionáři. "Taková je skutečnost," říká washingtonský korespondent velkých denních novin v Mexico City. "V Mexiku vládne státu PRI. Rozděluje přízeň — patronáty — a mezi své vůdce".

Pokrač. na str. 3

Kim Campbell se dostavila na konvenci Progresivní konservativní strany v Otavě (Ottawa), kde byla zvolena ze budoucí ministerskou předsedkyní.

Co nás může zachránit?

K.J.T. Heřmanův Městec

Chceme-li zůstat zemí, která bude pro své národy skutečným domovem a ne jenom pracovním táborem ovládaným tlupou kariéristických prospěchářů a vysávaným pijavicemi z blízkého zahraničí, budeme muset nadobro zapomenout na sametovou demokracii. Je jenom komunismem v exkluzivnějším balení. Kvalita obsahu však zůstala stejná! Chceme-li, aby příští generace našich národů žily svobodně, nezbyde než vzít věci země pevně do ruky. Bez přežívajících komunistů i světovou mafii dosazených neokomunistů typu Václava Havla, Václava Klause a jejich kumpánů!

Dlouhá léta totality na neštěstí dokázala naše občany skutečně totálně zblbnout a morálně narušit. Sametismus V. Havla pak tomu nasadil korunu. Proto není dnes většina našich občanů schopna zařadit se

Pokračování na str. 5

Ofensiva arménské domobrany

Mr. Pfibík — RFE

Desetidenní ofensiva arménské domobrany v Náhorním Karabachu polevila, protože se útočníkům podařilo stabilizovat územní zisky v Kelbadžarském koridoru. Touto horskou cestou, vedoucí přes azerbajdžánské území na arménskou hranici, je možno dopravovat pomoc obleženému karabašskému obyvatelstvu. Desetitisíce Azerbajdžánců byli na útěku, za myslitelně tvrdých podmínek. Akce arménské domobrany vyvolala celou řadu převážně záporných reakcí.

Jednoznačnými slovy odsoudil arménskou ozbrojenou akci americký ministr zahraničí Warren Christopher, který vyzval arménskou vládu, aby okamžitě stáhla své vojáky z azerbajdžánského území. Obavy vyslovila rovněž britská vláda. Turecká vláda, která udržuje s Azerbajdžá-

Pokračování na str. 5

ZPRÁVY

■ PRAHA, Česká republika

Díky československému sametovému režimu, tichému ochránci komunistických nomenklatur a zločinců, se nikdy nepodařilo rozhýbat Občanské komise, ustanovené podle zákona. Je ustavující zákon sice byl Federálním shromážděním ČSFR přijat a komise se začaly dávat dohromady, ale nikdy jim nebyly vytvořeny skutečně podmínky pro činnost. Československo se rozpadlo, český zákon, vytvářející podmínky pro ustanovení a práci takových komisí, není! Řeknete si asi nyní, zase nějaká komise, opět něco formálního a zbytečného. Onen zákon a s ním související komise vznikaly na základě nátlaku proti bolševicky orientovaných občanů a měly dbát o to, aby ti, kteří se podíleli na totalitě doby komunismu a měli na svědomí některý z komunistických zločinů, neobsazovali v novém systému rozhodující místa!

V komisích začaly pracovat řady bývalých muklů — politických vězňů komunismu a bez nároku na jakoukoliv odměnu! Pokud vám není znám výraz "mukl", vězte, že toto v hantýrce bachařů komunistických kriminálů znamenalo "Muž Určený K Likvidaci"! Ovšem Občanské komise nikdy nemohly plnit to, co si předsevzaly, protože jednoduše na ně nebyl brán žádný zřetel. Ačkoliv se v době jejich vzniku kdekdo ze sametových politiků oháněl proklamacemi o nutnosti očištění společnosti od nomenklatur minulosti, včetně současného prezidenta V. Havla, který pronesl o této potřebě mnohá "kázání".

Poctiví, nekomunističtí a nesame-

tovní členové těchto nuceně nefunkčních komisí se však se stavem nesmířili a využívajíc možností zákona o občanských iniciativách, který se zatím sametové nomenklatuře nepodařilo zrušit (Pozn. red.: K čemuž stejně po čase dojde...), zaregistrovali dne 10. února 1993 na Ministerstvu vnitra ČR "OBČANSKOU INICIATIVU — OBČANSKÉ KOMISE" (OIOK), která je nástupnickou organizací uvedených komisí, jejichž název si ponechala a bude pracovat nezávisle tak, jak bylo původně zamýšleno.

Cílem OIOK je zjišťování a shromažďování faktů o dodržování obecně platných právních norem, dodržování lidských, občanských a politických práv. Bude na základě svých poznatků iniciovat úpravy a změny našeho právního řádu, zabývat se podněty občanů a

informovat tyto prostřednictvím sdělovacích prostředků o výsledcích své činnosti (Pozn. red.: Pokud se jim podaří do sdělovacích prostředků vůbec s informacemi proniknout, o čemž se dá s úspěchem pochybovat.).

Své podněty a informace bude OIOK předávat prezidentovi ČR, zákonodárným orgánům, vládě ČR, orgánům státní správy i samosprávným orgánům obcí a měst (Pozn. red.: Zda tyto předané podněty vezmou v potaz je také otázka.). Členem OIOK se může stát každý občan ČR, který nebyl soudně trestán, s tím, že politické tresty z dob komunismu nejsou za trest pokládány, není pozitivně lustrován (Pozn. red.: To jest nebyl spolupracovníkem Státní bezpečnosti a podobných zločineckých orgánů.), nikdy nebyl členem KSČ ani není nyní členem KSČM! Přehlíženy nebudou ani ostatní morální aspekty.

Vážení krajané českého původu. Protože jsme přesvědčeni, že naše sametová garnitura udělá vše pro to, aby informace o OIOK co nejméně pronikly k občanům, obrací se na Vás redakce našeho Nedělního Hlasatele s následující prosbou. Informujte o vzniku OIOK ve svých dopisech své příbuzné, žijící v České republice. Mnozí z nich si jistě, díky Vašemu pobytu v emigraci, v minulosti také prožili své a jistě budou mít celou řadu poznatků a informací, které by mohly pomoci OIOK k řešení některých neřestí naší sametové, postkomunistické doby. Své informace a podněty mohou zasílat na adresu: Vlastimil Brož, Žárovičská 1642, Praha — Újezd nad Lesy, poštovní směrovací číslo 190 16! Děkujeme Vám za pomoc. Pomůžete poctivým lidem z rodne země v jejich boji proti pozůstatkům bolševické totality.

Jaromír Thuma, Praha

Kanadský konvoj UN opouští v neděli tábor blízko Mostaru v Bosně, aby unikl těžké střelbě v muslimy ovládané oblastí. Jak srbské tak chorvatští vojáci se zúčastňují útoku.

že je schopen svou zem vést. Někteří myslí, že jeho "smrt" by měla přijít mnohem dříve.

Major, "mdlý" zástupce veliké Margaret Thatcherové, je již několik měsíců v politických nesnázích, a nedávný přehled veřejného mínění ukázal, že je jedním z nejméně populárních ministerských předsedů poválečné doby.

Nedodržel některé sliby ze své volební kampaně v dubnu 1992.

Oznámil určitý politický postup a pak jej zrušil, když narazil na opozici. Byl zle bit ekonomickou krizí a stažením libry šterlinků z evropského mechanismu výměny vloni na podzim. Jeho konservativní strana je hluboce rozdělena ve věci Maastrichtských dohod o evropské politice a hospodářské unii.

Asi 30 konservativních členů parlamentu a loyální přívrženci Thatcherové se nijak netají se svým přáním ho sesadit.

Dvě nedávné události přivedly Majorovy nesnáze téměř k bodu krize. Jednou byly volby v Newbury, kde konservativci prohráli jedno z nejbezpečnějších míst v parlamentě. Druhou bylo propuštění Normana Lamonta, ministra financí.

Lamont neodcházel klidně. Pronesl ohnivou řeč v Domě zástupců, v níž mimo jiné obvinil Majora z přílišného reagování na to, co se událo, místo aby sám tvořil, co se má stát.

Noviny Times, Sunday Times a Sun, jejichž majitel je Rupert Murdoch, vedou tiskovou kampaň proti Majorovi. Kdyby byl donucen vzdát se úřadu, jeho nástupcem by pravděpodobně byl nový ministr financí Kenneth Clarke nebo zahraniční ministr Douglas Hurd. Také další jména byla zmíněna.

Podle Guinnessse

Největší počet osobních vánočních pozdravů kdy odeslaných je 62,824, odeslaných v prosinci 1975 paní Werner Erhardovou ze San Francisca. Mnoho z nich muselo být odesláno jednostranným známým.

■ LONDÝN, Velká Británie

Britské noviny ještě nepiší nekrolog ministerského předsedy Johna Majora, ale tužky mají k tomu připravené. Po 2 a půl letech v úřadě mu všeobecně dávají ne víc než 12 měsíců k tomu, aby dokázal,

Udělejte vašim doma radost v tomto roce

a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce . . . . \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců . . . . \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etendře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

První dáma Hillary Rodham Clintonová hleděla spojit reformu zdravotní péče s rodinnými hodnotami ve svém nedělním proslovu k AMA v Chicagu.

■ MOGADISHU, Somálsko

Pakistánští vojáci již druhý den za sebou stříleli v neděli do zástupu protestujících Somálců. Zastřelili asi 14 osob, mezi nimiž byly i děti, a zranili asi 20. Americké AC-130 dělové lodě, odpalovaly střely do cílů zřejmě spojených s válečným magnátem Momadem Farrah Aididem, údajným geniem za přepadení 23 pakistánských udržovatelů míru, kteří byli zabiti, a 59 jiných, kteří byli zraněni 5. června.

Americký major Mike Doble hlásil útok AC-130 na dvě zakázaná skladiště vozů v Mogadishu. Byl to již třetí útok v třech dnech. V sobotu střílelo letadlo na podezřelé skladiště zbraní, které patří hlavnímu finančníku Aidida.

Společnost národů v neděli oznámila, že bude pokračovat v kampani proti Aididovi. Ačkoliv tuny munice, tanky, děla a jiné zbraně byly zabaveny, mluvčí UN řekl, že Aidid má jistě mnoho dalších, dobře uschovaných.

Iránci bojují po boku bosenských muslimů

Nepotvrzené ale opětované zprávy říkají, že několik tisíc iránských revolučních gardistů bojuje po boku bosenských muslimů. Kromě zřejmých komplikací pro Západ, mohlo by to porušit situaci ve světě muslimů. Saudská Arábie, která údajně dala bilion dolarů bosenským muslimům, by mohla mít námitky proti účasti svých nábožen-

ských nepřátel. Turecko, které prodává většinu zbraní muslimům, ale které je nevíce přizpůsobeno Západu a má nejrychleji rostoucí hospodářství v té oblasti, by také mohlo sledovat situaci nepřijemnou

■ OTTAWA, Kanada

Po "těsné a popudlivé" kampani zvolili v neděli delegáti progresivní konservativní strany ministryni obrany Kim Campbellovou, právničku z Vancouveru, za první ministerskou předsedkyni v kanadské historii.

"Poctili jste mě svou důvěrou", řekla Campbellová delegátům ve své přijímací řeči. "Jako vaše vůdkyně a ministerská předsedkyně mám v úmyslu udělat vše, co je v mé moci, abych si získala podporu Kanadčanů."

Campbellová, 46, která je také první "Baby Boomer" a politik ze západního pobřeží, která povede Kanadu: Apelovala ve své kampani na změnu a novou "politiku zahrnutí" všech což bylo ozvěnou poznámek presidenta Clintona, které udělal během své kampaně.

Campbellová se automaticky stává ministerskou předsedkyni, a složí přísahu do dvou týdnů. Když děkovala svým stoupcům, vzdala také hold Mulroneymu, který ji dosadil na tři kabinetní místa v čtyřech letech, a který seděl nehnutě mezi posluchači, zřejmě pohnut.

Mexický rozhlasový reportér říká: "Většina Mexikánců ve veřejné službě nemůže při svém mizerném platu doufat v život střední třídy. Proto je přijímáno jako životní fakt, že berou soukromé dobrovolné dary. President není žádnou výjimkou.

KORUPCE VS. SUPER-KORUPCE

"Ale kde je uplácení systematické, vynoří se řada pravidel, jak s ním naložit. Úředníci, kteří si úplatky mezi sebou spravedlivě rozdělí a použijí jich k operování systému, se nejmenují zkorumpovaní. Jen ti, kteří ze sebe dělají "prasata u veřejného koryta" jsou kritizováni."

Bývalý president Jose Lopez Portillo (1976-82) byl po ukončení svého termínu dychtiv opustit Mexiko, a vzal si s sebou nejméně bilion dolarů. Z toho použil nějakých \$100 milionů na výstavbu pohodlného majetku na Francouzské riviéře s tucty služebnictva.

Portillo dostal úplatky z toho, že založil Pemex, mexický státní monopol na olej. Během svého presidentsví bylo Mexiko čtvrtý největší producent oleje na světě. Portillo také dostal stovky milionů v štedrých poplatcích od různých amerických bank, které půjčily Mexiku asi 50 bilionů dolarů za jeho úřadování.

DRUHÝ TIANANMEN

Bývalý president Luis Echeverria Alvarez (1970-76), se snažil jak mohl, nebyl schopen nakrást tolik, jako jeho znamenitý předchůdce, kvůli vzrůstajícímu křiku Mexičanů o korupci presidentů. Fakt je, že musel nařídít armádě, aby střílela na demonstrující studenty v Mexico City v říjnu 1968, kteří protestovali proti korupci. Asi 400 studentů bylo zabito, tento počet soutěží s počtem mrtvých v Pekingu v r. 1989, kde komunistická hierarchie masakrovala na sta lidí na Tiananmenském náměstí.

Protest se konal týden předtím než mezinárodní pozornost se měla obrátit k Mexiku, kde Echeverria dělal přípravy na otevření prvních Olympijských her v Latinské Americe. Nebylo možno dovolit studentům, aby před světovými kamerami nazývali Echeverria zlodějem, proto bylo třeba tak drasticky zakročit.

Myslí se, že Echeverria si nahromadil nejméně 500 milionů dolarů, než vypršel jeho termín.

Termíny presidentů Portillo a Echeverria slouží za vzory pro všechny mexické presidenty.

Myslí se, že částka, kterou si odnesl Miguel de la Madrid (1982-88) byla menší, ale ne proto, že by se byl méně snažil.

Co si může nakrást nynější president Carlos Salinas de Gortari než příští rok vyprší jeho termín, je předmětem dohady.

■ GULFPORT, Miss.

Přiznaný mnohonásobný vrah, který byl odsouzen k doživotnímu žaláři za únos unkl v neděli v noci z vězení v Harrison County, kde očekával soud za zabití desetiletého děvčete. Donald Leroy Evans a dva jiní vězňové použili nože, který byl "homemade", aby přemohli vězeň-

ského hlídače. Jeden z nich byl chycen, ale Evans a druhý vězeň jsou ještě na svobodě. Evans tvrdil před dvěma roky, že zabil 72 osob v Kanadě a ve státech, včetně Illinois. Zavezli ho do Arizony a Texasu, aby vedl policii k tělům mrtvých, ale žádná těla se nenašla.

XVIII. S

SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA

Již řadu týdnů pracuje sletový výbor na přípravách významné sokolské události "XVIII. Sletu Amerického sokolstva", který bude pořádán ve dnech 24.-27. června 1993 v chicagské metropolitní oblasti. Velké nadšení provází tyto přípravné práce, aby ta velká manifestace dobrovolné kázně a společného úsilí se opět vydařila a byla dalším důkazem, že ideály Dr. Miroslava Tyrše, zakladatele sokolského hnutí jsou i po 130 letech stále živé a plně se uplatňující.

Slet bude otevřen ve středu 24. června zahajovací ceremonií a sokolskou akademií v tělocvičně Morton—West High School v Berwyn, Il. Ve čtvrtek 25. června budou závody dorostu, mužů a žen v Naperville Central High School v Naperville, Il. V pátek 26. června pokračují závody a je turnaj v odbíjené, večer pak je Sletový banket v Marriott Hotelu v Oakbrook, Il. V sobotu 26. června je šampionát závodů a finále v odbíjené, večer udělování cen vítězům závodů. Hlavní sletový den je v neděli 27. června ve 2 hod. odpl. na stadionu Morton—West High School v Berwyn, Il. Podrobnosti sletových událostí budou postupně uveřejňovány.

Sletu se zúčastní nejen jednoty Americké obce sokolské, ale i Dělnický Sokol v USA, Slovanský Sokol v USA, Sokol z kanadských jednot a i hosté z evropských sokolských jednot a z Československé obce sokolské. Bude tedy Slet v chicagské metropolitní oblasti v roce 1993 velkou světovou událostí. Zaznamenejte si již dnes data XVIII. Sokolského sletu a upozorněte i Vaše přátele a známé a pozvete je na Slet.

Zpravodajství XVIII. Sletu AOS

Bolná vzpomínka

Ten neumírá,
na koho někdo ve světě
s láskou vzpomíná...

S láskou a hlubokou bolestí vzpomínám
že 10 června 1993 tomu bude již 5 let, co mne navždy
opustil můj drahý manžel

OTTO J. BERAN

který nyní dříme svůj věčný sen
v Masarykově mauzoleu na Českém národním hřbitově
v Chicagu, Ill.

Prosím, kdo jste ho znali, vzpomeňte se mnou.

HELEN BERAN, manželka

je jich něco pod 3% populace, a to je zanedbatelné minimum. Minimální hranici mzdy 2.200 korun bere jen nepatrné procento lidí.

Tajemstvím České republiky je nejmenší nezaměstnanost na světě. Průměrná délka nezaměstnanosti činí pouze 4,6 měsíců. Naše reforma není šoková, není provázána rozsáhlou společenskou bídou, mzdy rostou — jenom naše výrobce musíme naučit chovat se jinak. Je sice pravda, že domácí výroba klesla, ale zato máme velice bohatý trh. Nyní nám půjde o obnovu koupěschopných sil, aby stoupla poptávka.

Nedošlo tedy k prognóze masové nezaměstnanosti a bídě, jak to hlásali falešní proroci. Lidé se v této zemi zachovali šťastně, odešli sice ze státních podniků, ale sami začali podnikat nebo pracují u soukromníků. To všechno způsobil sociální smír, který jsme zavedli po vzoru poválečné Spolkové republiky Německo.

Změnila se kvalifikační struktura (ano, všichni jenom obchodují), ukazuje se pokrok v makroekonomické rovnováze, změnili se naši zahraniční partneři — je to nyní Německo, Rakousko, Slovensko, Francie.

Pro tento rok máme prognózy růstu. Zatím ještě nezačala politika většího rozšíření trhu, ale dojde k ní. Máme nový daňový systém, zákon o bankrotech. Ale prognózy o růstu nezaměstnanosti budou liché.

Máme totiž skrytou domácí produkci, skytou zaměstnanost, dokonce v mnoha odvětvích je zaměstnanců nedostatek a tak dostávají příležitost cizinci. U nás jsou podnikatelské náklady neuvěřitelně nízké — činí 520 marek na pracovníka, zatímco v Německu je to 6.500 marek. Nabízíme levnou práci při poměrně vysoké kvalitě a neuvěřitelné obětavosti. (Pozn. red. — Vždyť si také Němci libují, že mají jižní Koreu hned za hranicemi).

Největším investorem u nás jsou Američané — např. výrobci cigaret, IBM, General Electric Technical services Company, Inc., Westinghouse Electric S.A. a další. S jejich pomocí se dostáváme na zahraniční trhy. Nyní musíme jenom táhnout mikroekonomiku nahoru, jinak by makroekonomika a veškeré oběti ztratily smysl. Inflace je zhruba jenom 18%. Prognóza je, že se do konce roku nezaměstnanost zvýší jenom o 4%, ale vzniknou nové aktivity na trhu práce. Vývoj půjde podle japonského vzoru — velké firmy založí tisíce malých dceřiných firem, aby rozšířily trh."

Med kolem pusy, ale...

Oficiální vládní optimismus tedy zní nádherně, máme už tedy tolik desetiletí nám slibovaný ráj na zemi — kdyby ho nevedli prolhaní, zlodějští a zrádní politikové, finančníci a podnikatelé, kteří drancují a ve výprodeji za babku rozprodávají kdekomu, kdo o to požádá. V České republice se Váša Klaus rozčiluje, že stoupají mzdy při klesající produkci a Mezinárodní měnový fond na to hodlá reagovat zvýšením úroků z obrovských půjček.

Ukazuje se, že nadměrné platy má nejen státní byrokracie, veksláci, partajní aparát, právníká mafie, podvodní podnikatelé, ale také bývalí normalizátoři, ze kterých se skládá management ve státních podnicích. Ti si zvýšili mzdy na půl milionu až milion korun ročně — srovnajte si to laskavě s průměrnou mzdou kolem 3.000 korun měsíčně. Výše jejich příjmů ovlivňuje pochopitelně i výši průměrné mzdy. Nyní se budou muset mzdy snižovat — a zase to odnesou řadoví pracovníci. Management tedy vydělává, i když jsou podniky ve svízelné situaci nebo před bankrotem. Kdo měl zájem tyto lidi tak dobře zaplatit za to, že zničili naše výrobní zdroje a činí nás den ode dne závislejšími na dovozu? Inu — nadnárodní monopoly, jak je zřejmé každému.

Odbory namítají, že mzdy řadových pracovníků zaostávají za růstem cen. Vláda ústy pana Dlouhého (ODA) argumentuje, že jí ceny nezajímají, ale mzdy mají odpovídat produktivitě práce, a ta stále klesá. Odbory žádají vládu o odpověď co bude s lidmi, až přijdou o práci. Vláda namítá, že za tento stav nesou odpovědnost akciové společnosti, lokální úřady a sami lidé, kteří nechtějí žít, když vidí, že bohatne morálně bezcený pohl. Podle vlády stoupá podíl mezd na nákladech, což zvyšuje ceny produktů a roztáčí inflační spirálu. Až dojde ke krachu, svede to vládní koalici na obyvatelstvo, kterému povolila vydrancování vlastní země v zájmu nadnárodního monopolu, který na tom všem jediné vydělá a spadne mu celá země zadarmo do klína. To je už tučná kořist.

V Radě hospodářské a sociální dohody to tedy skřípá, odbory jsou kritizovány, že svým postojem nahrávají předvolební kampani sociálních demokratů, kteří si tady vypěstovali kontakty již dávno. Odbory to popírají a žádají o přijetí Evropské sociální charty. Vláda odmítá odpovědnost za to, co se děje s podniky i co se děje v celé zemi, ale nikdo z ní tuto odpovědnost nesejme.

Je uměle udržována zaměstnanost a podniky se už dlouhý čas potácejí v předprivatizační agonii. Odbory obviňují vládu, že až dojde k sérii bankrotů, nikdo nepřipravil odpovídající podmínky pro kvanta nezaměstnaných — co s nimi bude? Vláda se obává sociálních nepokojů a proto prodlužuje agonii a zadlužuje se kde se dá. Je kritizována (velice sametově) odbory za uzavřenou politiku a zatajování informací před veřejností. Jakákoliv opozice je potlačena hned v zárodku, jak už to překabátění soudruzi dovedou z minulosti.

Pozadí globálního "zázraku"

Od naší vlády nelze čekat nic jiného než populismus. Horší je, že je v

rozkladu nevýrobní sféra, zvláště zdravotnictví. Zato při veřejné prostituci a sexuálních úchylnkách stoupá počet lidí postižených AIDS. Nyní se na Olomoucku ověřuje virus zánětu mozgových blan u dětí a na vojácích — podle potřeby se z něj může kdykoliv vyvinout epidemie.

Scénář je zkrátka jasný jako kdekoliv na světě. Přestat platit starým, ať nepřezijí. Mladé nechat vymírat na bídu, drogy a nemoci. S odvoláním na ekologii urychleně a všemi dostupnými způsoby snižovat stav populace na celé zemi z šesti miliard na dvě.

Tím jsme opět u koncepce zednářů a jejich realizace Novomalthusianství, po jehož naplnění by chtěli převzít světovládu nad přeživšími otroky.

Do České republiky po uměle vyvolaném rozvratu její výroby a ekonomiky stále ještě investuje Německo i Amerika — a to na úkor svých obyvatel. Ví se, že Čechy jsou země pod přímou vládou sionistů. A tak by sociální nepokoje v tomto území mohly ohrozit Maastricht, centristickou vládu Bruselu, na níž postavili svoji kariéru naši momentální mocní.

Jenže i vydatné finanční injekce nemohou trvat věčně a jenom oddalují zhroucení hospodářství, krach státu. A potom se sem pohnou nezaměstnaní Němci, už tady žijí nezaměstnaní Angličané a Američané, kteří tady na rozdíl od svých zemí mohou dělat oslnivé kariéry. Už tady bydlí kvanta Řomů, kteří vydělávají na zločinu, ženou se sem Asiaté, Afričané, Balkánci. Až to krachne, domorodci se budou moci stěhovat dál — na Balkán. Předpokládá se, že jich na tomto vyplundrovaném území a v babylonské směšici zůstane jenom málo. Takhle si naplánovali novodobé stěhování národů zednářští geostratégové.

Nikdo není právě...

"Perot opravdu chce pomoci naší zemi."

Perot si uvědomil, že některé lidi odstrašuje, proto svůj dogmatismus poněkud pozměnil. Na televizi teď vystupuje méně jako despota a více jako okouzlující společník u oběda.

Avšak zůstává charakterizován vrozeným darem pro redukování složitých situací do každodenní angličtiny.

"I zápas v blátě má pravidla; jen politika nemá žádná pravidla!"

A čím víc president dělá "dlouhý nos" na toto napomenutí a trvá na zvyšování vydání, tím víc ospravedlňuje a stupňuje roli střecha v Rossu Perotovi.

Perotovy pověřovací listy se všechny vztahují k umění získávat zákazníky. Jeho schopností a zkušeností ho naučily poznat, kdy "prodávat" s velkým důrazem, kdy prodávat "lehce" a nikdy nepřekročit určitou hranici.

"Nejsem žádná politická ikona. Jsem trochu jako "albino monkey" v zoo. Lidé přicházejí, protože takovou opici nikdy neviděli."

Když byl tázan na zahraniční záležitosti, Perot řekl: "Moje největší starost je, že kdykoli se věci v této zemi zkomplikují, rádi začneme válku, abychom od toho odvedli pozornost."

Jsou nevyhnutelné vnitřní boje. Někteří zakládající členové krčí nos nad novými členy a říkají jim "Perotbots". Není ještě žádná dohoda o tom, budou-li státní organizace příští rok podporovat určité kandidáty.

Ale jejich vůdce byl doposud schopen ignorovat neshody a soustředit svou zřejmě neomezenou energii na vládní reformu, snížení deficitu, vyrovnání rozpočtu. "Američané chtějí mít své problémy rozřešeny."

Perot říká, že doposud vydává jen své vlastní peníze — a hromadu peněz — na podporu operací organizace United We Stand America (UWSA).

"Všechny vybrané peníze jsou na holdingovém účtě. Chci být v stavu poslat každému peníze zpět, kdybychom nedosáhli kritického počtu nebo kdybychom rozhodli, že není důvodu k pokračování v tom, co děláme."

Úředníci UWSA říkají, že se upisuje až 2.000 nových členů za den.

Nepamatuji se na nikoho, kdo by byl docela takový jako Ross Perot. Tento rebel s vytčeným cílem — jako byli kmotrové našeho národa — není pouze další oportunist, který nemá co ztratit. Ross Perot je zámožný člověk, který by nic nezískal — který je ochoten vsadit své bohatství na nás, na Spojené státy. To na nás nutně musí udělat dojem.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

Co nás může...

tvůrčím způsobem do demokratizačního procesu. Výsledky tohoto stavu vidíme dnes a denně kolem sebe. Skupina lidí, která se hrdě nazývá parlamentem, není ničím jiným, než pouťovým hereckým souborem, který předvádí za tučné vstupné lidem pomatené divadlo. Z vlády se postupně stává nový aktiv obnovované Národní fronty, poslušně plnící příkazy Klausovy ODS, která nahradila úspěšně zrušený ÚV KSČ. A jako měla KSČ ve všech větších místech své stranické sekretariáty, jejichž tajemníci všemocně rozhodovali o všem, má je dnes i ODS a postupuje stejným způsobem.

Velká část občanů má, tak říkajíc, z doby komunistické totality máslo na hlavě a dnes se bojí, aby na ně nevyplavalo na povrch něco nekalého. Proto servilně jásají nad výroky Václava Klause, věda dobře, že v řadách ODS je mnoho převlečených komunistů z minulosti. Co kdyby v případě nějakého nesouhlasu vytáhli nějaké to eso z rukávu?

Další lidé, z řad komunistické nižší garnitury, ztratili svá výsadní práva a nejsou schopni, díky své chronické neschopnosti, adaptovat se v demokratickém prostředí. Chybí jim schopnost tvořivé práce. Žili na úkor druhých jen ze své bolševické ideologie. Pro ty je skutečná demokracie hrozbou.

Nomenklaturní komunisté vyšších kategorií si naopak v posledních třech letech, pod aktivní záštitou Václava Havla, význačně ekonomicky upevnili své postavení. Nyní jsou z nich noví kapitalisté. Dobrovolně nebudou ochotni vzdát se svých výnosných podnikatelských aktivit, založených na krádežemi získaných prostředcích.

Stejně tak si nebudou chtít nechat vzít svoji moc, získanou podvodem, současná sametová nomenklaturní! I oni jsou si vědomi toho, že ve skutečné demokracii by na svých místech nezůstali ani hodinu.

S lidmi těchto čtyř kategorií nelze při tvorbě skutečné demokracie počítat. Na ty nezbude nic jiného, než použití tvrdé ruky. Tvrdé ruky zákonů, které vytvoří skutečně myslící a čestní lidé. V žádném případě není schopna takové zákony tvořit současná garnitura. Ta zatím dokázala vytvářet jen zákony, které jsou pro demokracii výsměchem. Nevytvořil by je ani nějakými novými volbami ustanovený parlament. Díky neschopnosti valné většiny občanů reálně uvažovat a myslet, by z voleb s největší pravděpodobností vyšel stejně znetvořený parlament, jaký máme dnes. Opět by se prosadili jen kariéristé s ostrými lokty. Je tedy vůbec nějaká cesta z této zdánlivě bezvýchodné situace?

Vyvést nás může pouze vláda, která bude sestavena z poctivých a čestných lidí, ochotných pro svoji vlast nezištně pracovat. Vláda, která se nebude opírat o žádnou politickou stranu, ale která půjde rozumem za cílem, kterého je třeba dosáhnout. Vláda, která vytvoří pravý úřednický aparát, státní byrokracii a aparát bezpečnostní. A vypracuje i urychleně vydá potřebné zákony. Takovou vládu dokáže sestavit jen čestný člověk ve funkci prezidenta. Takovou musíme proto prvořadě najít. A dát mu nejen důvěru, ale i pravomoc ve všelikém rozhodování.

Bezpochyby by takový vládní režim znamenal určitou formu násilí vůči některým složkám společnosti. Především proti těm, kteří patří do výše zmíněných čtyř kategorií. Bylo by to však východisko a správná startovní čára. Veškerá komunistická totalita byla zahájena únorovým pučem Klementa Gottwalda v roce 1948, utužena v srpnu 1968 a v nové, sametové podobě potvrzena po listopadu 1989. Valnou část občanů dokázala uvést do stavu totální zmatenosti a proto nejsou sami schopni jakoukoliv demokracii vytvářet. Totalita vznikla násilnou formou a může být proto odstraněna zase jen násilím. Jen tehdy, odstraní-li se z cesty, třeba nedobrovolně, ti, kteří by chtěli pro svůj osobní a sobecký prospěch stát v cestě ke skutečné demokracii, můžeme jí dosáhnout. Nezbyde proto, než použít metody tvrdé ruky a odpůrce k ústupu z cesty donutit.

Ještě hezkou řádku let bude trvat, než se lidé naučí demokraticky myslet a než vyspějí tak vysoko, aby byli schopni si sami vybrat a zvolit své parlamentní zástupce. Takové, kteří by dokázali tvořit zákony ku prospěchu občanů všech kategorií a nehleděli jen na svůj prospěch. Dokud nedojdou občané k poznání, že demokracie je řádem občanským a ne anarchií, nebudou sami schopni do vlády zasahovat. Budou muset být mírným násilím usměrněni a donuceni plnit zákony, které jim budou dány. Sami brzy pochopí, že ty zákony jsou vytvořeny i k jejich prospěchu a dají jejich tvůrcům důvěru. To bude první krok k jejich vymanění z pavučin, kterými je omotaly obě totality, komunistická i sametová!

Zachránit nás může jen rozumný člověk v čele státu a dobře sestavenou úřednickou vládou. Lidé schopní řízení státu, kteří dokáží zabezpečit pokojný život občanů a ochránit je před zločiny okolí. Takoví lidé se najdou zde doma a ještě více jich žije v exilu v anglo-saských zemích. Jsou to lidé, pro které vlast a národ je víc, než mamonen naplněný břich! Lidé, pro které je demokracie pojmem a ne jen prostředkem ke zbohatnutí, jako pro ty současné sametisty! Hledejme takové.

Ofensiva...

nem úzké styky, byla poměrně opatrná. Zahraniční agentury citují slova ministerského předsedy Demirela, který řekl, že Ankara udělá vše, aby konflikt byl ukončen a že si přeje, aby řešení bylo ke spokojenosti obou stran. Tato zdrženlivost se dá vycítit, ale hlavně vysvětlit ještě obsahem prohlášení prezidenta Ozala. Ten je přesvědčen, že v případě většího konfliktu by se velmoci nakonec postavily na stranu Arménie. Přesto však Turecko pošle, jako výstrahu, k hranici s Arménií další vojenské jednotky. Ankara oznámila, že uzavřela vzdušný koridor pro letadla dovážející humanitární pomoc do Jerevanu a že zakáže i silniční dopravu přes turecké území.

Jinak pochopitelně vidí konflikt arménská vláda. Její jednotky se bojí údajně neúčastní, jde pouze o domobranu z Náhorního Karabachu. Dále Arménie shodně s Ruskem potvrzuje, že do bojů nezasáhly ani jiné (rozuměj ruské) jednotky. Konflikt prý je nutno chápat jako akt sebeobran. Arménie nemá vůči Azerbajdžánu žádných územních ambicí.

Azerbajdžán mezitím do sporu zapojil i Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, jejímiž členy se Azerbajdžán a Arménie staly po rozpadu Sovětského svazu. Mimořádné zasedání se konalo ještě před velikonočními svátky.

Pozadí útoku na Kelbadžar je složité a interpretace pohnutek, které k němu vedly nejednotné. Je možné, že arménská domobrana chtěla před azerbajdžánskou veřejností odhalit neschopnost a nepřipravenost vlastní vlády. Současný prezident Abulfaz Elčibej vděčí svému loňskému vítězství ve volbách právě slibům, které učinil ve spojení s Náhorním Karabachem; tehdy se Elčibej zavázal, že bude bránit každý centimetr azerbajdžánské půdy. Nyní v průběhu několika dnů ztratil bez velkého odporu přes jeden tisíc čtverečních kilometrů. Jeho armáda prakticky neexistuje a prezident musel odložit volby, které se měly konat letos na jaře. Azerbajdžánská oposice má nyní příležitost dále Elčibejovo postavení oslabit. Druhým faktorem, který pravděpodobně sehrál určitou roli byla časová shoda s ženevskými mírovými jednáními o Náhorním Karabachu. Tato jednání sabotovala arménská domobrana v minulosti (a s úspěchem) už dvakrát. Jen co bylo vyjednáno příměří vyjednané Iránem a přijaté oběma stranami, bylo z arménské strany (přesněji ze strany domobrany) porušeno; loni v únoru a opět v květnu. Možná, že oddíly karabašské domobrany chtějí upozornit na důležitý faktor, na který se zapomíná, totiž, že spor o Karabach mezi sebou nevede Jerevan s Baku, nýbrž Stěpankert s Baku. A že si tak chce vynutit přítomnost na mírových jednáních. Tuto tézi by podporovala i pozice dašnacké oposice v arménském parlamentu. Dašnaci žádají spojení Karabachu s Arménií a vznášejí dokonce územní požadavky vůči Turecku. V tomto úsilí jsou ovšem izolováni. A konečně ofenzíva vytvořila nepříjemnou situaci i pro ankerskou vládu, která zápasí s hospodářskými potížemi a agesivním (komunisticky inspirovaným) kurdským hnutím za autonomii ve východní části země. To by vysvětlovalo zdrženlivost, se kterou doposud Turecko na boje kolem Náhorního Karabachu zareagovalo.

Ani Arménií nijak nemůže záležet na stupňování napětí. Deník Los Angeles Times uveřejnil článek vdovy po akademiku Sacharovovi, paní Jeleny Bonnerové, která je židovsko-arménskému původu. Paní Bonnerová líčí těžký život v izolované Arménii. Situace v Jerevanu jí připomíná situaci v Leningradu obléhaném za druhé světové války 900 dnů jednotkami německých agresorů. Není elektrický proud, telefon nefunguje, chybí paliva pro domácnost, denní příděl chleba na osobu byl snížen na dvacet dekagramů. Za posledních pět let konfliktu v Náhorním Karabachu uprchlo do Arménie na 400 tisíc etnických Arménů z Azerbajdžánu. Arménie, píše paní Bonnerová, potřebuje, aby její hranice sřežily jednotky OSN. — Nevede válku s nikým, ani se sousedy, ani s vlastním obyvatelstvem. Přeje si žít v míru, ale není jí to umožněno.

CENY DO EVROPY:

- PRAHA \$575.00
- VÍDEŇ \$659.00
- FRANKFURT \$609.00
- MNICHOV \$609.00
- ŘÍM \$669.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$613.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

102

Sametová facka

K.J.T., Heřmanův Městec

Díky pevnému zakořenění komunistických nomenklatur v našem novém sametovém režimu prožívají "drzouni", kteří se odváží po právu požadovat navrácení majetku neprávem kdysi ukradeného soudruhy, mnohdy horory přímo neuvěřitelné. Zvláště v oblasti zemědělství, kde se soudruh Trnka z LSU snaží všemožně restituce přezkazít. Aby zachoval socialistické družstevnictví a také Státní statky, samozřejmě též přetransformované do družstevnické podoby.

V Heřmanově Městci po leta hospodařil na pozemcích, odňatých pod nátlakem komunisty původním majitelům, Státní statek SEMPRÁ. Ten se dnes též snaží o sametovou transformaci, aby mohl hospodařit dál svým stylem. Podal někdo z oprávněných vlastníků žádost o navrácení ukradených majetků, půdy, budov a živého i mrtvého inventáře, dostane se mu od podnikového právníka SEMPRY soudruh-pána PEŘINY sdělení, že organizace nemá k dispozici doklady, podle nichž by bylo možno jednoznačně posoudit, že majetek byl vydán státu pod nátlakem. Krásné, co?

Dokonalou kalvárii prodělal pan Václav PLENER z Pařížova, když se rozhodl, že svoji rodinu již podruhé okrást nedá. Půl roku mu trvalo obcházení rozličných úřadů, než si vymohl navrácení svých devíti hektarů polností. Horší to však bylo s navrácením inventáře. Když na ředitelství SEMPRY požadoval u podnikového soudruha právníka v rámci restituce vydání traktoru a poukazoval na seznam strojů vyčleněných SEMPROU pro restituční účely, reagoval na to ředitel SEMPRY slovy: "Kdo ten seznam vynesl na veřejnost?" A soudruh právník trumfoval námitkou: "Nemáte identifikaci parcel!" Tento doklad, na jehož vydání se u geodézie čeká několik měsíců, však pan PLENER dávno SEMPRĚ předal! Protože na stole ležela složka s jeho doklady, pořízená statkem, vzal ji do ruky a s úsměvem zástupcům statku seznam s identifikací parcel v jejich vlastní dokumentaci vyhledal. A pak to přišlo. Rozzuřený soudruh právník se na něho vrhl a ranou do hlavy jej srazil k zemi!

Pan PLENER si musel vyhledat lékařskou pomoc a celá záležitost bude mít asi dohru u soudu. Velkou naději však poškozený mít nebude, i u soudů sedí na svých místech většina soudců z dob komunistického režimu a ti nenechají svého soudruha právníka tak snadno padnout. Takové soudní jednání lze přece protahovat téměř do nekonečna. Dokud to poškozeného nepřestane bavit a podání nestáhne!

Kdy bude restituentovi vydán oprávněný živý i mrtvý inventář, aby mohl začít na svém majetku skutečně naplno hospodařit, to je

Pokračování na str. 7

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVÁNÍ

závislé mínění, které by nechtěla nikdy podřadit mínění jeho, dokud by jí nepřesvědčil, že při něm jest více pravdy, což by bylo ostatně někdy dosti těžké bývalo, jelikož znala se ve věcech, jež by jí byl ukazoval, skutečně lépe než on. I ubezpečoval se tedy, že je rád, že mu osud Leonilu za průvodkyni nevnutil, raději že vidí Ildu se modlití, než by stále slyšel její deliberace.

Věděl ovšem, že se Ilda modlí, a byl s tím spokojen, ale snad by byl méně spokojen býval, kdyby byl slyšel, jak modlíby svoje zakončuje. Pravívala, vznášejíc ruce a oči k své patronce:

„Slibuji ti, ó svatá ochránitelko moje, že nezůstane jen při ústavech světských tobě k počtě založených: takový kostel, takový klášter bude ti mou péčí, mým úsilím postaven a věnován jako jest onen ve Francii, a aby tak se stalo, obětovala jsem svou volnost, svolívši k sňatku, na kterýžto poměr vždy s nechtí jsem polhlížela a jenž mě při každém kroku tíží jako vězně, doživotně odsouzeného, železná jeho pouta.“ —

Než přese vše díkyčinění osudu, že zmizela Leonila konečně nadobro z dráhy jeho života, že se nikdy již na ni neobjeví, aby rovnováhu jeho duševní zlomyslně rušila, Vladimír několikrát choťi své se tázal, zdali by jí nebylo přece jen mílo přesvědčiti se, jak se její příbuzné v Nizze daří, a opakovati v jeho společnosti návštěvu u ní v místě, kteréž prý náleželo mezi ona, kde s největší zálibou prodléval.

Avšak Ilda jako by byla tušila, že jej do Nizzy něco zcela jiného vábí, než krajina, jak tvrdil, nad jiné mu sympatická, počínala si vůči přání tomu tak vyhýbavě, jevíc tak málo touhy s onou tetou opět se setkat, že jí přestal konečně o tom se zmiňovati, nechtěje jí k něčemu přemluvit, co jí bylo patrně proti chuti.

Novomanželé vracějice se po osminedělní cestě domů, našli vše, díky pilnému dopisování si mladé paní s ředitelem stavby, tak připravené, že se mohlo na to pomýšleti přikročiti ihned k slavnosti položení základního kamene.

Ale její pilné si dopisování se ředitelem, jehož si nebyl Vladimír po celou tu dobu všiml, mělo ještě jiný následek, který vyvolal velmi temnou chmuru na čele jeho, když o něm se dozvěděl.

Nařídil totiž, aby bylo první poschodí v továrně zařízeno přepychem skutečně knížecím jakožto stálé jeho obydlí; ale Ildegonda s ním sdělila se vši svou lahodou na poslední stanici před domovem, že si byla troufala cosi v usnesení jeho změnit. Dalať prý místo pokojů v továrně upravit k obývání řadu komnat na hradě, kteréž se byly co nejrychleji přestavěly k plánu jejímu.

Byltě čin ten potutelný, zároveň velmi vážné vzpouzení se jeho autoritě, což byl navzdor svým demokratickým zásadám s to odpustiti jen — hraběnce, a zajisté žádné jiné smrtelnici.

„A na to nepomýšlelas,“ vyčítal jí trpce, „že musím každý den, při každém povětrí do města dojížděti?“

„Věřu, na to jsem nepomýšlela,“ vyznávala se mu více upřímně než něžně. „Ale ostatně toho nelituji, nebo projížďky ty ti budou velmi zdravé.“

„Na to také nemyslelas, že budu denně mnoho hodin, ba někdy celý den od tebe vzdálen za příčinou záležitostí obchodních?“

„Ach, tyto ošklivé záležitosti obchodní,“ hněvala se Ildegonda, pomáhajíc si takto z nesnáze, odpověděti mu na jeho druhou otázku jako na první, totiž že i na to si nebyla vzpomněla, „do všeho se pletou, při každé věci aby se na ně ohled bral.“

„Budeš si konečně přece jen musiti na to zvyknouti, žes choťi kupcovou,“ nuceně na ni Vladimír se pousmál, jsa zvědav, co mu odpoví, a zdali se v ní

nepohne potupená jeho žádostí hraběci krev.

Ale nestalo se, čeho se byl nadál. Zůstalat jeho choť úplně ve své míře.

„Tomu nikdy neuvyknou, jako jsem vystoupivši z kláštera dlouho tomu uvyknouti nemohla, že jsem dědečkovou vnučkou. Vždy jsem se cítila především býti služebnicí svatě Ildegondy, již také povždy zůstanu.“ —

I tenkrát si pomohla z rozpaků způsobem takovým, že nemohl manžel ničeho namítati, nechtěl-li se státi přímo směšným. Ci nebyla by to svrchovaná směšnost bývala zárliti s její patronkou? Pokoušel se o to pousmáti se dětině její mysli, naivnosti jejího citu, té démantové nevinnosti v jejím smýšlení a blahopřáti si, že mu uštedřil osud takovou perlu; avšak tenkrát již toho nedokázal.

Nebylyť odpovědi ty s to, aby zahřály mu srdce valen chladnoucí, nesblížily ho s choťi, s níž byl dnes ponejprv rozhodně nespokojen, zpřímá sám před sebou k tomu se přiznávaje.

Leč nezbyvalo mu, když domů se vrátil, než tvářiti se, jako by se bylo za jeho souhlasu vše ve starém hradě k obývání zařídilo, by měla mladá paní jeho k ústavům, jimž chtěla věnovati tolik času a péle, blíže, než by k nim měla z města. Ale brzo mu bylo znova užasnouti.

Dosud málo o společnost dbajíc, spíše se jí vyhýbajíc než ji vyhledávajíc, zhotovila Ildegonda k slavnosti položení kamene takovou ohromnou listinu hostů, kteří měli býti pozváni, a příbuzných, kteří se měli pohostiti na hradě a dílem v budovách továrních, že nevěřil svým očím.

„Ale pomysli přece, moje drahá, do jakého nás hodláš uvrhnouti víru, a především, jak budeš ty při tom všem namáhána,“ nepamoval ji. „To víš, že mi nejde o náklad, dávno jsem ti pravil, že nechci účty, které se týkají stavby tvého podniku a co k nim náleží, ani viděti, abys je zaslala pouze pokladníku mému. Nemluvíme také o času, který to bude mne a lidi moje státi, což padá také dosti těžce na váhu, než děším se jen toho zmatku, těch řad cizích tváří, jimž budeme obklopeni, té starosti, aby každému pozvanému bylo učiněno zadost, aby nebylo ničeho opomenuto, obmeškáno, zapomenuto. Kolik spolehlivých osob nutno získati, aby nad tím vším bděly. Věřu, mně se již točí hlava, jen co si na to vzpomenu.“ —

„A mně se zas točí nedočkavostí radostnou,“ vyznávala se mu se zářným úsměvem, „neb jsem přesvědčena, že moje vznešená patronka dojata mou k ní láskou a snahou ji oslaviti, zajisté mě posílí a dílu mému požeňná. Nemám nejmenší pochyby, ba považovala bych za hřích pochybovati o skvělém zdaru slavnosti své!“

A opět bylo Vladimírovi umlknouti, neb čím vyvrátiti: důvody, kteréž mu podávala?

A důvěra ve vyšší příspění, v ochranu patronky její Ildegondy nezklamala.

Slavnost se vydařila tak skvěle, jak byla očekávána. Každý, kdo měl při ní jakýsi úkol, vykonal jej co nejbezpečněji. Hosté přespolní si nemohli dosti vynachváliti pohodlné svoje ložnice, a jak o každou jich potřebu jest postaráno. Při tabulích nebylo slyšeti než uznání kuchařského umění těch, jimž byla úprava jejich svěřena. Nikdo v okolí se nepamatoval na podobnou slavnost, každý gratuloval novomanželům ke zdaru tak dokonalému.

Příbuzní Ildini se chovali k Vladimírovi jako k sobě rovnému, oslnění jeho jménem, které si nebyli přece tak veliké představovali, penězi, jimž plýval, vysokomyslností, již vystupoval, přepychem, který u něho panoval, a čítali mezi sebou, co asi slavnost ta ho stojí a co ho bude státi dobročinný ústav k počtě jeho choťi založený.

A občané orlovičtí počítali s nimi, nemálo brdi na muže, kterého byli provalali za svého miláčka a jenž plnil tak krásně naděje v něj složené, sliby jim učiněné. —

„Vy se mi podobáte býti králem uprostřed dvoru svého,“ pošeptal mu Snětivec, kdykoli v oné době o něj zavádil, a po každé mu věděl cosi vypravovati o chvále, která se mu ze všech stran vzdává, a jaký

MILÁČEK
LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

to byl diplomatický kousek, ta veliká hostina dole v továrně, kdež byli v den slavnostní všichni dělníci co nejštedřeji vyčastováni právě, když se tabulovalo na hradě. „Ale jaké vás to stojí asi přemáhání pohybovat se v těchto kruzích!“ vždy dodal potměšile. „Jaká to však výhoda pro naši stranu, že jste středem příbuzenstva takového, z něhož není pochyby, že získáte časem značnou většinu pro náhledy naše. Oběť vaše není nikterakž marna. Na tohle musí následovat řád a pak... nuže, tušíte asi, co myslím. Vy přece řád ten přijmete, vy jej musíte přijati v zájmu naší svaté věci.“

Vladimír dělal vždy, jako by poznámky té neslyšel. Byl tak i učinil po každé, když mezi slavností jeho vysokorodí příbuzní jej ubezpečovali, že musí býti význam jeho pro tuto krajinu způsobem zjevným konečně uznán, a že nutno, by nabýval stále větší váhy.

Leč nemohl se ubrániti, aby nebyl spočítal, co po smrti strýcově obětoval „svaté věci lidu“ a těm, mezi něž, jak se přemlouval, byl jen za tou příčinou vstoupil, aby věci té posloužil. Daroval spolkům jednotlivým a chudým města ovšem několik tisíc, ale co již mu bylo darovati šlechtickým strýcům a bratrancům, to, ač byl kupcem zvyklým počítati a výsledku počtů těch se nelekati, přece nikdy zcela určitě spočítati si netroufal.

Ač se byl nad mnohou někdejší zásadu svou hrdě povznesl, nazýváje ji dětinskou od té doby, co ho hraběnka Ilda neuznala za hodna své kytice, a co si byl na to zafilosofoval se Snětivcem, před jehož duchem nemíval sice valně respektu, ale jenž reprezentoval pro něj veřejné mínění velké většiny obecnosti, přece jej poněkud svědomí napomínalo, že těch, kteří ho vyvolali a dosud tak vřele ctíli jako svého miláčka, spoléhající na něj jako na přítele a zastánce svého nejhorlivějšího, zkracuje ve prospěch oněch, kteří lehkomyšlně promarnili a promarnují veliká svoje panství a ohromná svoje jmění. Než což to dostatečně nevyrovnával stavbou domů sv. Ildegondy, ponechávaje své choti při ní zcela volnou ruku a nezbraňuje jí v ničem při provádění plánů jejích, v mnohém ohledu skutečně velikolepých a nádherných? Kdo podal celé zemi dosud z prostředků vlastních daru tak velikého a nákladného jako on, vyhovuje jí?

A mocně se v něm probouzející vědomí, že ač toho dosud nikdo nepozoroval, přece se nikterakž neocituje na dráze, po níž by kráčet měl, aby dosáhl oněch cílů, k jichž dosažení mířila druhdy, než ještě byl bohatým dědicem, jak aspoň se domníval, veškera snaha mladosti jeho, dalo se těmito důvody opět velmi sladce a pokojně uspati. Co by asi byla Leonila „bilanci“ shora uvedené říkala, na to si ovšem nikdy při tom vzpomenouti nesměl.

XII

„Nuže, jak jsi se mnou spokojen?“ tázala se Ilda lichotivě, když po dnech slavnostních pohlížela s Vladimírem s arkýře starého hradu za kočárem, v němž odjížděl poslední z přečetných hostů, její dědeček, hrabě Bělotýnský.

„Osvědčila jsi se i tentokrát pravou kouzelnicí,“ pravil k ní Vladimír týmž způsobem. „Shodují se úplně s tvým dědečkem, když odjížděje děl, že je tebe zde škoda, že náležíš zcela jinam, jedině ve Vídni že bys našla působitě tebe hodné, a vyjmenoval z našich hostů celou řadu, kdo se o to zasaditi chtějí, abys tam co nevidět byla nucena otevřítí svoje salony.“

„Ne, k tomu nemám dosud ani nejmenší chuti,“ zvolala s přízvukem opravdivým, „připravovati vídeňským dámám zábavné večery; jsem zde zcela spo-

kojena. Nepřeji si, abys byl povolán do ministerstva, jmenován baronem, a co jiného dědeček věděl. Tam dole pod hradem ta budova bude mým světem; o jiný nestojím, a věř, že nikdy státi nebudu. Nemohl jsi mi připravit krásnějšího losu, než učiniv mne nejen zakladatelkou, nýbrž i ochranitelkou ústavu toho.“

Překvapen vyznáním tak vřelým, jemuž podobného dosud nebyl z úst mladé své choti zaslechl, uchopil se Vladimír její ruky a vtisknul na ni svoje rty.

Ona k němu tak přítulně, jako ještě nikdy, naklonila svou pěknou hlavu.

„Vid', že mi ještě něco k vůli uděláš,“ prosila vši neodolatelnou líbezností v posuncích a hlase, již byla schopna, jestliže doopravdy chtěla.

„Zajisté, jen poroučej,“ odvětil nemálo hrd, že jej tak skromně a něžně prosí, uznávajíc konečně nejen jeho nad ní panství, nýbrž i kterak jí záleží na jeho spokojenosti.

„Tedy, dovoľ, abych směla vejíti u vyjednávání s tetou abatýší.“

„A za jakou příčinou?“

„Aby, pokud stavba potrvá, dala mi v klášteře vyčvíciti několik sester, s kterými bych se dělila později o správu ústavu.“

Čelo Vladimírovo se zachmuřilo.

„Ty sem chceš zavéstí řeholnice?“ tázal se zvolna.

„Přála bych si velice, aby ruce posvěcené pečovaly o dílo mně tak drahé, a bděly nad spásou duší osudem mi svěřených,“ přiznávala se Ildegonda hroucně.

Vladimír hluboce se zamyslíl.

„Ne, Ildo, v tom nelze mi, abych ti vyhověl,“ pravil k ní konečně vážně. „O spásu duší ti svěřených postará se farář orlovický, muž velice nábožný. Ale nepřeji si, abys zavedla do svého ústavu mnišky.“

Ilda zbledla.

„A proč ne?“ tázala se oním velkopanským způsobem, jímž se ho byla při prvním v bále setkání tak nemile dotkla, a každý paprsek předešlé přívětivosti ve tváři její uhasil.

Vladimír nutil se do žertu, řka:

„Jsem jako ten hrdina Voltairův, jenž sám sice v čerta nevěřil, ale přál si, aby jeho krejčí v čerta věřil. Přeji si, aby moji dělníci činili taktéž a ze strachu před peklem mne nešidili, o co, jak jsem již pravil, farář dostatečně se stará, znaje náležitě mluvití do duše. Ale se zavedením mnišek se to má jinak, zcela jinak,“ pokračoval důrazně, „zavedlo by se s nimi do ústavu mnoho jiného.“

„A co?“ napjatě Ilda vyzvíдалa, hodivši hlavu pohrdlivě nazad.

„Zarážely by se spolky, konala by se procesí, stanovily by se hodiny k modlení a jinému nábožnému cvičení...“

„Což by to bylo neštěstí?“ vášnivě zvolala.

„Nebylo by to ovšem žádné neštěstí, ale překáželo by mi to velice. Nastanou na rychlo objednávky, nutno pracovati i v neděli, ale dělníci takových spolků pracovati se zdráhají, neboť musí na mši, či na požehnání, na kázání a tak dále, čímž zakázky se opozdí a vyrabitel přijde o výdělek. Máme toho dosti příkladů jiných.“

„To jsou všechny tvoje důvody?“ trpce mladá paní se zasmála.

„Já myslím, že jsou dosti závažné, a nerad bych, abys proti nim jednala.“

„A na tom ti dokonce nezáleží, abys měl zásluhu před Bohem?“ tázala se ho zostra, zabodavši přísný, zpytavý pohled v jeho tvář.

Vladimír dlouho váhal, než jí odpověděl. Tušival někdy, že dojde mezi nimi k podobnému rozhovoru, a ustaloval se na tom, co porom jí řekne. Avšak že k objasnění takovému dojde již teď, toho neočekával. Nebylo mu to milé, neboť nebyl s dostatek na to připraven, nevěděl ještě, mnoho-li v ohledu tom snese, a jak dalece dlužno jí četřiti, aby nepozbyl její důvěry.

„Ponechávám ti víru tvou,“ počal konečně mírným tónem, „slibuji ti, že se jí nikdy v ničem nedotknu, bude-li se pouze jednat o tvoje přesvědčení osobní, ale žádám si, abys i ty mně navzájem nechávala víru mou.“

„A jaká jest ta víra tvoje?“ vyjela skoro urážlivě.

Sametová...

ve hvězdách. Samozřejmě komunisticky sametových. Státní statek sice s ním konečně začal o vydání jednat, ale dál to jen protahuje. Není divu, vždyť i křesťanský ministr zemědělství LUX „žehná“ družstevnickým formám hospodaření a soukromé zemědělství nepokládá za perspektivní!

Co je SOHO

František Růžička

Většina čtenářů si pod uvedeným názvem zcela určitě vybaví jednu z nejobávanějších čtvrtí anglické metropole Londýna, rozprostírající se v pomyslném čtverci mezi Oxford Street - Regent Street - Shaftesbury Ave. - Charing Cross. Snad i samotné pojmenování této temné čtvrti je jakýmsi výstražným zvoláním, jakýmsi varováním, před kterým je dobře mít se napozoru.

Žel, s dobou, kdy byla spásně stržena a smotána železná opona ve středu Evropy, přichází z druhé její strany i „samospásná vlna demokracie“, která má v části svého spektra ke zdravé lidské morálce poněkud daleko. Skrze výklad Písma svatého přijímáme poznání, že přicházejí mnozi svědkové, ale jejich výpovědi se neshodují. Jaksi však zapomináme na jeho úvodní knihu Genesis o stvoření tvorstva.

Vysvětlení k této úvaze o spojení londýnské čtvrti Soho s výkladem Písma svatého je prosté. V jižních Čechách byla uspořádána první tisková konference Sdružení organizací homosexuálních občanů (SOHO). Prezident organizace, herec Jiří Hromada uvedl, že... „cílem organizace, sdružující občany stojící mnohde ještě na pokraji společnosti, je působit nejen na společenské vědomí, které stále ještě postrádá dostatek informací v souvislosti s prevencí choroby AIDS. Nechceme, aby homosexualita byla předmětem politiky, ale rádi bychom připravili některé legislativní změny, především doplněk zákona o rodině, který bude předložen do parlamentu. Tato úprava by mohla být využita dalšími lidmi, kteří nechtějí vstupovat do manželství a přitom by rádi žili v partnerském svazku...“

Jednání této organizace byl přítomen i přední lékař-sexuolog doc. J. Zvěřina. Z přizvaných politických stran a církví se dostavil pouze zástupce ODS (snad to ani nepotřebuje komentáře).

Nebudeme-li přecitlivělí na slovíčko, můžeme klidně prohlásit, že buzeranti jsou všude. Tím však máme na mysli druhý význam tohoto slova, kdy vás někdo doslovně obtěžuje, šikanuje. Dělo se tak zejména v řadách Čs. lidové armády, kdy se na rozkaz velitele chváta-lo, aby se následně mohlo čekat a naopak, kdy se čekalo, aby se mohlo chvátať. Tak nějak to fungovalo i v socialistickém sektoru národního hospodářství, kdy se na příkaz soudruhů ředitelů čekalo, aby se mohlo vzápětí plýtvat. Přík-

Mám já to ale smůlu. Či vlastně štěstí? Úplně namátkou jsem sáhnul do poličky pro hromádku odložených novin. Ty nejspodnější byly Jihočeské listy — Českobudějovické listy ze středy 3. února t.r.

Smetí pod kobercem — Jak výstižné pro můj záměr ohlédnutí. Paní redaktorka Blanka Pirnosová sice "tentokrát" mívá proti SPR-RSČ, ale názor, že "takové smetí pod kobercem je nebezpečné, snadno se na ně zapomene a o semeniště nepěkných infekcí v bytě není co stát", platí totiž všeobecně. Po listopadu 89 se radilo, že schody se zametají vždy od shora dolů. Ale každý dnes vidí, kolik toho smetí zameteného pod koberec nám všude zůstalo — a především ve sdělovacích prostředcích. Kdo na to doplácí především, vědí dnes nejen drobní podnikatelé, ale i mnohý řadový občan a s ním i čtenář denního tisku a posluchač televize.

Proč se nechovat trzně? — Zde se již paní redaktorka (opět B.P.) pevně staví na svoji parketu. Zastupitelstvo města Hluboká n. Vlt. je i nadále proti výstavbě JETE (Vzpomínáte ještě na to zvýrazněné rozčilení kolem 20. ledna?). Přesto se chce chovat trzně (nebo vychytrale?) a odprodává pozemky v ceně 3 mil. Kč pro budoucí výstavbu domků pracovníků fi WEC z USA. JETE ještě opraví hroutící se skalní masiv v Podskali (desítky dalších milionů Kč) a na pozemcích proinvestuje na základním technickém vybavení zhruba dalších 10 mil. Kč. Není to kšeft: Jádro, nejádro, jen když z toho něco kápne — to je idea, že, paní redaktorko?

Trhlina v bezpečnosti (úterý 9. 2.) — Bonbónek přímo od pana Horsta Lamperta, člena Česko-rakouského protiatomového výboru. (Jinak jaderného experta, který tvrdil něco o nadměrném množství použitého plastifikátoru, který zapříčinil netuhnutí betonu). Leč žádný bonbónek. Bublina, která splaskla stejně rychle, jak se utvořila. Novinářům přebírajícím každou "kachnu" udělala z ostudy kabát (ale účel světlé prostředky), bylo to na titulní stránce.

A aby toho bylo dosti — ve sloupku nám paní redaktorka (B.P.) tahá "Šídlo z pytle, které se jmenuje ekonomický pragmatismus, nadřazený všemu — pokud možno bez diskuse". Škoda pro Vás, že už tady není doba totalitní. Vaše strana takové manýry nepřipouští! Škoda, že Vás v těchto dnech nevzala lítost nad osudem dětí severních Čech. Petr Sváta (na str. 11) Vám to řekl slovy "demagogické řeči o Temelínu" (právě proto, že pochází ze severu).

Ne dostavbě JE (středa 10.2.) — S troškou do mlýna přichází i "bývalá" nomenklaturní redaktorka (L.K.) z píseckého satelitu. Nosný článek o jednání píseckého zastupitelstva musí být v duchu současné doby zarámován pod hrozbu z JETE (v textu článku je jedna věta na celé čtyři řádky). Vskutku impozantní!

Proč prosazujete dokončení Temelína? (pátek 12.2.) — Tak se ptá bechyňský Antiatom a zároveň přidává. "Z hlediska vyššího principu mravního je JETE zločinem na českém národě". Abych nebyl označován za zaujatého, uvádím pouze, že odpověď na úrovni zveřejnil písecký Zítřek. Regionální mutaci se to nehodilo.

Pondělí 15. 2. 1993 — Tomuto číslu je potřebné věnovat ucelenou pozornost. Je představován nejen záměr pana zemského hejtmana Horního Rakouska Dr. Josefa Ratzenböcka o tom, že "Temelín nebude stejně využíván".

Pod anonymní zprávou ČTK se uvádí, že ministr F. Benda je "rozhodně proti dostavbě". Ponechávám bez komentáře článek, ve kterém ministr obviňuje jiného ministra, že nemá pravdu, neboť do atmosférických vlivů vstupuje sám velký dramaturg V. Havel. Jeho moudro "Když už musí lidé dýchat nedýchatečný vzduch ve fyzikálním slova smyslu, alespoň by nemuseli v přeneseném slova smyslu dýchat nedýchatečný vzduch ve sféře společenského klimatu..." Avšak zeptejme se pohotově: Kdo toto klima navodil?

Ministr Dyba označil postup odborářů na severu (žádost do Německa, aby odboráři zabránili dovozu elektřiny k nám) za nezodpovědný a bezprecedentní. (Asi zapomněl, že mnohým ze severu jde především o peníze a nikoliv o zdraví).

Obsáhlý článek s názorem občana — Zd. Hronka z Dobré Vody nekomentují, jeví se jako ryze upřímný. Proč ne. Snad jen dodatek, že současnému ekonomickému posuzování předcházelo mnohaměsíční posuzování odbornými pracovníky i komisemi (ze zahraničí).

Těžko však lze přehlédnout článek Zdeňka Zuntacha (rozhovor s honorakouským zemským hejtmánem), který své názory po léta získával jako dopisovatel Rudého práva v Moskvě a dnes si pro rozumy již jako zástupce šéfredaktora JEL jezdí do Lince. (Čtenáři, není ti to hloupé, nestydíš se za to?).

O Temelínu ještě diskutovat (16.2.) — V demokraticky pracujících redakcích (nejen naoko smýšlejících) bývá článek nadepsován vždy nosným tématem. Nikoliv tak v tento den a tomto listě. Téma navrácení majetku církvím je nadepsáno — jak uvedeno v nadpisu tohoto odstavce. Jak typické pro dnešní štvavou dobu. Nomenklatura se musí prosadit za každou cenu, škoda by bylo peněz vyhozených za její vzdělávání.

Temelínské lámání chleba (16.2.) — A je tady komentář paní Blanky, vedený v duchu současné "politiky" a jako vystřížený z archivu JKV KSČ. Vyšetřovací metoda jí vlastní. "Mohutnou ofenzivu ČEZu představují velkoryse komponované seriály propagandistických článků placené inzercí (!)". Paní redaktorka může v novinách i nemožné. Když však druhý na svou obhajobu zpracuje a vydá propagační materiál — již je napadán. Vskutku — každý dělá, co umí a může. Tak nějak se účtovalo i

na imperialistického nepřítele (s jehož pomocí dnes vydávám své noviny). Jaká škoda, že nám toho smetí zůstalo tolik pod kobercem. Neomylnost jí vlastní. Jako kdysi. Občas to někdo odnesl stranickou důtkou (byť to byl kolega vlastní redakce).

Středa 17.2.1993 — I tentokrát toho bude více. Dodatkem k fotografii bych se chtěl zeptat: "A co na to dneska pan Dr. Vlach, který zahájil podpisovou kampaň proti Temelínu již v lednu 1990? Zmoudřel? Že by stranická poslušnost?"

Místopředseda ODS Petr Čermák se snaží vysvětlovat, ale jako by hrách na stěnu házel. Novinář ne a ne a nezabere. Jak by také. Vždyť jde o politické pozadí (a kdo ví, jaká nomenklatura se již připravuje pro další volby).

Máme tady sice ještě jeden zajímavý komentář — tentokrát od paní redaktorky Z. Jiranové, která jakoby převzala velký vzor od paní redaktorky B.P. Ale i ten si dovoluji pominout, vždyť sama píše, že patří do poslední generace totalitních studentů pražské filosofické fakulty. Není tedy divu, že se musí ještě mnoho učit. Snad by jí prospěla rada, že mnohé by lehčeji pochopila při dlouhodobém studiu v archivu vlastní redakce. Poznála by hlouběji realitu výhledu pana docenta.

Čtvrtek 18. 2.1993 — Opakuji záměrně — je 18. 2. a zpráva servisu z Prahy ("Žádný senzační materiál") uvádí, že "kdyby ministr F. Benda musel o dostavbě hlasovat dneska, byl by proti".

Za "nervozní a hysterické" jsou označovány některé výroky premiéra V. Klause.

Severočeští odboráři dokonce "povstali jako jeden muž a žádají jeho odstoupení."

Dále se k této tématice vyslovuje autor František Unge a jeho názor je v redakci otypován jako pouhopouhá "polemika".

Zcela záměrně se až nyní všímám slov pana hornorakouského zemského hejtmana v komentáři (S.K.). "Budeme podporovat odpor proti dostavbě. Bude-li Temelín dostavěn, může to ovlivnit česko-rakouské vztahy — akt to bude nikoliv přátelský..." Řekl bych tedy postoj ultimativní a spíše jde o vztahy "rakousko-české". Konečně víme jak na tom skutečně jsme! (Kdo je tady pán).

My máme Temelín. Ó, my se máme (pátek 19. 2.)

Ó, my máme Blanku! Ó, my se máme — a což teprve čtenáři. Vždy na vrcholu ideologického vývoje. Zdaleka nejde jen o nejchytřejší ministry, nejde jen o to, že budeme chytřejší než zbytek světa. My máme především — nejchytřejší paní redaktorku. Už je tady zase se zfušování odpadního komplexu v USA, se zfušováním jaderky na Filipínách (což si takhle přečíst protokoly?). Jak krásně to vypadá, když si červeně podtrhnete, že NĚKTERÍ, označují NĚKTERÉ. Ó, my se máme! Vždyť kombinovaný sovětsko-americký experiment jménem Temelín je "pouze" otázkou techniky, zatímco experiment sametové revoluce, nechat demokracii budovat nomenklaturními komunistickými kádry, není jen nepředvídaná zálužnost, ale doslova diverze a příprava k sebevraždě. Zbytečné vyhrocování problémů a hysterie zmizí především tehdy, až nebude těmito "stále uvědomělými" rozněcována. Máte-li něco proti tomu — zaplaťte si "PI".

Středa 24. 2. 1993

Pod názvem "Rozhodnuto ještě není" zaznamenáváme kuriozitu. "Navzdory všem neklamným náznakům, že už v podstatě o dostavbě rozhodnuto bylo", dostává se prostor k pozvánce na demonstraci. Zatímco — v předešlých dnech musejí ČEZ opět uplatnit "PI". A víte co bylo na odjezdu do Prahy zajímavé? Večer se v Týně navštěvovali známí a říkali si: "Pojeď si zítra do Prahy nakoupit, jedou tam zadarmo autobusy..."

Nevěřila jsem svým uším

Názor občana tentýž den vyslovuje paní Jaroslava Brožová. Jak jinak, než jako bojovnice proti dostavbě. Ani nevím, jak dlouho byla p. Brožová zaměstnancem ČEZu (jako fotografa) a svými fotografickými snímky výstavbu po léta totality propagovala. Inu — tací bývají ve svých obrazech myšlení nejhorší.

Každý počítač dobrý (čtvrtek 25.2.) — A jedeme z vršku. Kdo by tušil z vlnitého článku o počítačích a školách, že nám tady v poslední větě vyleze jedovatá slina proti Temelínu. Od kohopak? Že se ptáte. Bojovnice paní Blanky. Inu — ideologie. To není jen železná košile, ale i spodní prádélko.

Temelín ano, když... (sobota 27.2.) — Termín verdiktu se blíží. Z úst ministra již nezní: NE, ale ANO, KDYŽ... "Pokud podmínky splněny nebudou, budu hlasovat proti dostavbě..." Snad je paní redaktorka spokojena. Vždyť rozhodnutí o dostavbě ještě neznamená rozhodnutí o jejím spuštění.

Pondělí 1.3. 1993 — V okrajovém sloupku "Nesoulad" přebírá žezlo odboje paní redaktorka ZJ. Ale v podstatě nic nového — "jen" zase F. Benda. Tentokrát podvázaný stužkou svérázného českého filozofa Ladislava Klímy. Jaký div, že rámeček dopisu týdne tentokrát připadá hlasu tonoucího tam někde na severu Čech.

Čtvrtek 4.4.1993 — Nejsem si tak zcela jist, zda pan ministr nereprezentuje více názor správní rady a.s. než názor demokraticky smýšlející vlády. Tak s pravdou ven, pane Dybo — rubrika polemiky tentokrát patří nadaci ROSA.

V současném zápase o světovládu se mezinárodní mocenské síly soustředí na vytváření center, z nichž chtějí ovládnout různé kontinenty. Jsme proto svědky obrovské proměny celých oblastí v panství nejsilnějších států těchto center nad početně menšími a ekonomicky slabšími sousedy, v Evropě například v nadvládu Německa. Jako prostředku používají devalvace měn, zmocňování se výrobních kapacit a zároveň manipulování společenským vědomím vlivem sdělovacích prostředků, jichž se za tím účelem zmocňují.

Hlavní nápor v Evropě je veden proti slovanským národům. Ty jsou cílevědomě rozeštvávány jeden proti druhým destabilizací jejich státních útvarů, zdůrazňováním nepodstatných odlišností a přehlížením toho, co je jim společné a pro jejich státní budoucnost demokratických, nezávislých a prosperujících celků nezbytné. K tomu je využíváno všech prostředků, od pokleslé kultury k potlačování národních tradic, od propagace nemravných vztahů mužů a žen s ponižováním úlohy rodiny k podporování migrace méně civilizovaných populací, projevujících se zvýšenou kriminalitou, a tím vším je oslabována národní soudržnost za účelem snadného manipulování společností.

Pokládáme proto za nezbytné podněcovat v každém slovanském národě hnutí uvědomnělé vzájemnosti, jejíž společnou jednotící ideou je úsilí dosahovat co nejužších kulturních, ekonomických a politických vztahů při respektování vzájemné rovnosti, státní nezávislosti a kulturní svébytnosti. A zejména vytvářet svazky, dohody a programy společné obrany proti velmocenským ambicím a světovládným snahám, u nás

především pocítovaným jako obnovení německého Drang nach Osten.

Odmítáme proto nedávno uzavřenou smlouvu s Německem, zejména vzhledem k termínu "vyhnání" Němců z našeho pohraničí namísto mezinárodně platného znění "odsun". Dále "stávající hranice" za platný termín "státní hranice" a chybějící prohlášení neplatnosti tzv. Mnichovské dohody od samého počátku. Rovněž odmítáme budování německých škol tam, kde to neodpovídá početnosti zbytků německé menšiny, neboť máme z minulosti zlé zkušenosti s donucováním - nyní hrozí ekonomické - rodičů, aby do nich poslali své, české děti.

Trváme na povinnosti Německé spolkové republiky nahradit válečné škody těm, kterým byly způsobeny, což se týká především slovanských národů. Reparace, které je Německo například dosud dlužno České republice, několikanásobně převyšují neoprávněně předkládané nároky hnutí odsunutých Němců. Dokud se Německá spolková republika nevyrovná se svými oběťmi, nemá morální nárok dožadovat se členství v Radě bezpečnosti OSN, o což se poslední dobou pokouší.

Nesouhlasíme s plánem vládnoucí zaprodaněcké vrstvy v naší zemi vstoupit do NATO a zejména do Evropského společenství, protože by to znamenalo zrušení hranic a volné usazování kohokoli kdekoli, nabývání majetku a občanských práv, včetně volebního. Jsme proti zahlcení přistěhovalců z cizích populací a hlavně odmítáme vpád sudeťáků, což by brzy vyústilo v jejich nadvládu už vzhledem k nemorální, stále udržované devalvaci naší měny a výprodeji našich ekonomických kapacit. Proto požadujeme vyhlášení neutrality České republiky a její mezinárodní garanci.

Pokračování na str. 11

Ohlédnutí...

Jak naléhavě mi v této chvíli zní (bez návaznosti na předcházející řádky) zastrčený článek do ústraní autora J. Dvořáka nazvaný "Ti v seznamu a ti další". Jak výstižně: "...tajemníci všeho druhu, ředitelé, náměstci, kádrováci, vedoucí, milicionáři, atd. (i novináři) — zůstali jaksi utajeni v záloze pro příští časy..."!

Překvapení (sobota 6.3.) — O jaké překvapení jde? Jde jen o nadpis článku. Jinak věřte paní redaktorce. "Nedůvěra je plevel vytrvalý" a její ideologická pevnost — neomylná celá desetiletí. Nepřekvapí ani další pozvánka na demonstraci v Praze (nikoliv jako "PI", ale pouhá politická antipropagace).

Ano, nedůvěra je plevel, vytrvalý, paní redaktorko. Doslova ekologicky záškodnická bomba se Vám povedla na straně 4. Vás nepřekvapuje ani skutečnost, že "region jižních Čech byl po celá léta vystaven experimentu militantního ateistického působení a represí vůči kněžím a bohoslovcům". Jen jste zapomněla dodat, že jste stála v popředních řadách tohoto útisku jako věrná ideoložka orgánu JKV KSČ. Kolika soudruhům se za Vaši nespokojenost dostalo stranických důtek? Máte vskutku primát bezpátečního obratlovce! Kolikrát jste na výročních schůzích KSČ navrhla sama vrácení církevního majetku? Možná, že by pak i kostelíček ve Křtěnově byl zasazen do krásnějšího (původního) koutku přírody. Jak to všechno krásně váže na obsáhlý článek z 8. 3. o proměnách jižních Čech.

Je libo tritium? (pondělí 8.3.) — Další bombónek na titulní stránce, to již ani nepřekvapuje. I já se ptám: "Je vůbec z hlediska lidských práv legislativně přijatelné, vědomě připravovat kontaminaci sdělovacích prostředků postkomunistickým odpadem?"

Ministr, který chce své maso (úterý 9.3.) — Benda je zlato. Benda je sůl. Benda je sůl nad zlato. Zlatý důl. Jak opatrně ale paní redaktorka (B.P.) v úvodu cituje s odvoláním se na Mladý svět. Potom čtyři sloupce blábolů, které jsme již opakovaně slyšeli a nakonec přichází gradace. FLAKSA od řezníka. Ano, paní redaktorko — podle vzoru vaší redakce. A to hned ve vedlejším sloupci "z redakční pošty". To je opravdu "flaksa", když to porovnáte s originálem textu. Je-li článek pravopisně a stylisticky bez chyb, máte jen jediné právo. Krátit jej. Nic víc. Jenže vy mu dáváte změněnou formulaci zcela jiné zabarvení. Infiltrační.

Máte pravdu. Už vícekrát se ale lidem zdálo, že něco jednoduše není možné — a nakonec byli zklamáni. I my jsme si po listopadu mysleli, že to již není možné. Jsme zklamáni. A já tuplem. K dalšímu protestu mám důvod hned v den následující. To již není jen "flaksa", ale přímo "flákota".

Zmanipulovaná diskuse (středa 10.3.) — Jak jinak, než v duchu doby. Na titulní stránce zpráva o zmanipulované diskusi v Poslanecké sněmovně. Tentokrát citován mluvčí sdružení Děti Země.

Je čas na nové volby páni poslanci a dámy "strany".

REALITA

Vláda schválila dostavbu (čtvrtek 11.3.) — Několik let diskusí se nakonec soustředilo k poslednímu datu — 10. březnu 1993. Termín vypršel a vláda rozhodla. Nutno konstatovat, že předpoklad paní redaktorky B.P. ve formě vidiny flaksy se změnil v realitu právě svíčkové (jistě neopomeneme poznamenat, že za drahý peníz...). Já však musím znovu opakovat, že PROTI nebyl tentokrát nikdo. Ani jeden ministr, ani ministryně. I přesto si klidně budu nahlas opakovat, že této vládě nevěřím — z jiných důvodů.

Jen bloud by se však domníval, že vzedmutá hladina se rázem přemění v oázu klidu. Články z pera (dnes již počítače) Z.J. "Pochybná odpovědnost vlády" (na pomoc přichází pan poslanec K.Mach) a "Temelín schválen, ať žije seminář", jsou toho dokladem. Zajisté, že se

hodí i zpráva z Mostu.

Pátek 12.3.1993

"KONČÍME? NE!" Jak jsem se teprve později z řádek VI. Majera dozvěděl, způsobil tento sloupek paní redaktorky (opět B.P.) jistou nevoli. Já se naopak zasmál — i když zoufale — "Vzhůru do boje mladí gardováci!"

Pohrobci Klementa Gottwalda si berou na pomoc již i výročí úmrtí svého dřívějšího nepřitele Jana Masaryka. Ano, tady je vaše pravá tvář. Tady nejde o diskusi, ale o proklamaci BOJE. "Protivníkům se musí dát najevo, že už nejsme bezhlavé ovčí stádo" (už nás zase zvedá vidina odvážných ideí soudruha Štěpána). Ano — i emoce mají na trhu své místo — jen si musíme dát majzla, abychom se na biskupství neprokeclí třeba pozdravem: "Čest Bůh, Otče tajemníku!" Škoda, že není právě pátek třináctého.

Ale dosti lehkovážných tónů. Ve stínu těchto titulů zveřejněných na titulní stránce se totiž na straně další skutečně ukrývá SMRT. Dokonce znevažovaná nadpisem, že snad jde o žert. Členové skupiny NADĚJE vydali prohlášení: "Počítáme s razantními akcemi, které by zastavily výstavbu JĚ. Je třeba přistoupit k sabotážím a teroristickým akcím..."

Tak tady už přestává všechna legrace — nezdá se vám, "lordi" redaktoři??? Nebo se cítíte uspokojeni a nastupujete svoji cestu platformy za socialismus? Snad je tentokrát nejbližší pravdy starosta A. Svoboda, který uvádí, že Rakousko mělo konkretizovat. Ano — zatím šlo i v tisku jen o slova na miskách vah, které se střídavě klonily směrem k rudé zástavě, přebarveným novinám či zeleným snům. Ne nadarmo to ve mně vyvolává vzpomínku na rok 1968 a odchod utečence, budoucího rozvědčíka kpt. Minaříka.

Proč bych neuznal slova pana primátora o tom, že "zlo začne dosahovat největšího úspěchu tehdy, když se začneme domnívat, že neexistuje".

Sobota 13.3.1993

Ještě nedoznely emoce. Mezi nimi jako protiváha září inteligentní a střizlivý článek S. Procházkové z rozhovoru u náměstka ministra pro privatizaci ing. J. Jurečky. Nejde o tón souhlasu, ale o tón úrovně a upřímnosti projevu.

Vedení ČEZ—ETE bylo nuceno vyhlásit trvalý stav vyššího stupně ostrahy všech objektů. Zajímá nějakého novináře, kolik to bude stát navíc?

Pondělí 15.3.1993

Jak rád bych souhlasil se slovy dnes ještě šéfredaktora VI. Majera, abychom měli takovou automatickou signalizaci. Všude. Ve všech směrech našeho lidského konání. Aby nám, stále ukazovala, že máme ZELENOU. A aby nás včas varovala, že už zase někde stojíme kvůli ČERVENÉ.

Chraň nás, Pane (a hlavně naše poslance) od dalšího vážného příkladu z Rakouska (Poznámka V. M.), kdy poslankyně zelených dokázala mluvit téměř pět hodin! A další dokonce deset a půl!!! (že z toho nezčervenala).

Středa 17.3.1993

Tentokrát přichází pomoc přímo z Moskvy z deníku Komsomolskaja pravda (že by kamarádi "pana" zástupce???)

Přehlédněme velkoryse snahu o zesměšňování snahy (či jen léhký tón) při instalaci digitálního měřiče ionizujícího záření v okně Úřadu města Č. Budějovice.

Vraťme se ale do "centra našeho mocnářství" (Vidně), odkud F. Vranitzky diplomaticky pádluje ke klidnějším vodám. Učíme tak i MY.

František Růžička

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road
Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE. Harlem/-Foster location. Brick, 3 bedrooms, one bath, raised ranch, 2 car garage, new gas furnace, airconditioning & roof. Low \$170's, evenings (708) 867-8114.

APARTMENTS FOR RENT
Studio and One Bedroom
Call Bob at:
708-656-5000

FOR RENT - K PRONAJMUTÍ
FULLY EQUIPPED
BAR & RESTAURANT
FOR RENT
IN O'HARE AREA
CALL EVENINGS
(708) 788-7257

BYT K PRONAJMUTÍ
Přibližně od 1. června. 3 místnosti, 1 ložnice, pokryto kobercem. Žádná domácí zvířátka. Pro starší ženu nebo starší manžele — nekuřáky. Vytápění, vodu a ostatní platí majitelka. Nájemníci musí být velmi poctiví a čístační. Nájemní smlouva se zálohou v částce jednoho měsíčního nájemného. Velmi klidná a čistá budova v okolí 55. ulice a So. Kostner. Volejte Mrs. Josef Welner, tel. 1-312-735-1946.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minarik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minarik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Auslin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Niche in Bohemian Natl. Mausoleum, Chicago, Eye Level high, Dwight Beselt, 120 Hudson, Aurora, MO. 65605. 417-678-5929 evenings.

HELP WANTED

TRANSLATOR

POWER Engineers, Inc. an employee-owned consulting design engineering firm, is seeking qualified candidate for translation of documents from Czech to English and English to Czech. The ability to speak and write the Czech language fluently is a MUST along with an understanding of technical engineering terms with reference to power plant facilities. If you are a hard worker, self motivated, and seeking a professional challenge send your resume and salary history to POWER Engineers, Inc., 250 Northwest Blvd. Suite 206, Coeur d'Alene, ID 83814. Attn: Personnel. Please no phone calls. An EEO/AA Employer.

SECRETARIES, COMPUTER OPERATORS, BOOKKEEPERS, SALES PEOPLE WHO WANT TO SPEND ONE TO TWO YEARS IN PRAGUE WORKING FOR AMERICAN AND WESTERN COMPANIES. MUST HAVE FLUENT KNOWLEDGE OF ENGLISH AND CZECH. CALL (708)496-8448.

HLEDÁM PRÁCI
u staršího pána nebo paní.
Zn.: "Česka".

SEZNÁMENÍ
Rád bych se seznámil se starší osamělou paní. Je mi 71 let. Prosím odpovědi na tuto adresu: J. Masaryk, Golden Age, 7840 W. Ogden, Lyons, Ill. 60534.

HLEDÁ SE:
Josef Sabbath a Helen Sabbath — Felscher (sestra) nebo jejich příbuzní.
Searching for Joseph Sabbath and his sister Helen, or their descendants. If you have any info., please call Elsie Luza (708) 961-1218.

Osamělá starší paní hledá k sobě slušného pána. Jsem dobrá kuchařka a též ráda cestuji.
Zn. "Samota".

*Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM*

*každou
středu a pátek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jirák*

Israelci v neděli demonstrovali v Jeruzalémě proti vrácení okupovaných území jako části vyrovnání s arabskými zeměmi. Nová řada mírových jednání měla začít ve Washingtonu v úterý.

ZPRÁVY

OTTAWA, Kanada
Ministerský předseda Brian Mulroney se rozloučil se svou progresivní konservativní stranou minulý víkend jako ministerský předseda. Prohlásil, že historie dobře posoudí jeho kontroverzní službu.

Deset let do dne po nastoupení jako vůdce — skoro devět let z toho jako ministerský předseda — Mulroney poděkoval více než 7,000 Tories a delegátům, shromážděným k volbě jeho nástupce na konvenci strany v hlavním městě Kanady.

"Tato strana měla nejúspěšnější a nejstálější časový úsek ve vládě od prvního ministerského předsedy Kanady Sira Johna A. Macdonalda," řekl 54-letý Mulroney o svém správcovství jako osmnáctý ministerský předseda Kanady.

Mnozí delegáti byli pohnuti k slzám, když vyprávěl, jak jeho sedmiletý syn Nicolas ho utěšoval ten večer v únoru, když oznámil resignaci.

"Nestarej se, Daddy, já ti pomohu najít zaměstnání," citoval ujištění svého synka.

Analytikové viděli pakt s quebeckými nacionalisty, kteří mu pomohli vyhrát v této provincii a ve dvojích federálních volbách za sebou v roce 1984 a 1988, jako příspěvek k jeho pádu. A mnozí

Kanadčané se obrátili proti němu kvůli podpoře volného trhu a sedmiprocentní federální dani v době hospodářské krize a nezaměstnanosti.

President Guatemaly rozpustil kongres a ujal se vlády

President Jorge Serrano rozpustil guatemalský kongres a suspendoval konstituční záruky ve snaze odvrátit hrozící puč. Generálové guatemalské armády vyjádřili nedávno nespokojenost s tím, jak se president zachoval při studentských nepokojích a veřejných demonstracích. Serrano minulý týden oznámil, že bude vládnout nařízeními, dokud nebude utvořeno nové shromáždění a nebude sepsána nová ústava. Serrano řekl, že začal "očistu státu ode všech forem korupce, které vy a já máme až po krk," podle zprávy z Guatemala City. Serrano ujistoval, že

se zřekne své autokratické moci na konci svého termínu v r. 1996. Zatím nařídil, aby se během 60ti dnů sešel volební tribunál — ústavní shromáždění.

Bosna nemůže přežít

Lord Owen, britský spolupracovník na mírovém plánu Vance—Owena teď říká, že Bosna nemůže přežít jako separátní stát, jestli budou boje pokračovat, a možná již přijímá možnost, že její uznání za samostatný stát bylo omylem. Jeho slova naznačují, že konec tragédie by mohl být v dohledu. Dříve měla Británie tři kritéria pro nově nezávislý stát; musel reprezentovat poznatelný národ, musel mít uznané území, a musel mít vládu nad tímto územím. To, že Bosna nespĺnila alespoň dvě z těchto podmínek, vedlo k občanské válce.

PŘEKLADY

IJK
Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Územní organizace Slovanské unie v Příbrami se stává politickou silou, se kterou bude nutno v budoucnu počítat.

Důkaz o tom podala na letošních prvomájových oslavách v Příbrami nejen ústy svých řečníků, ale i mluvčí ostatních pořadatelů manifestace poukazovali na nutnost obrany před nástupem agresivní germanizace Čech a Moravy, ale i ostatních slovanských států. Obrana před germanizací je prvořadým úkolem Slovanské unie, proto celá tato akce vyzněla jako jednoznačný úspěch územní organizace Slovanské unie.

Všichni přítomní manifestace se měli možnost seznámit i s velice rafinovanou taktikou současných "demokratických vůdců" německého národa, jak ovládnout Slovany a přivlastnit si jejich území, aniž by byla prolita jediná kapka německé krve. Bylo poukázáno na to, že daleko větší problémy, než u nás způsobil Mečiar, Prokeš a Mórica, působí ve Španělsku Katalánci a Baskové už celé desítky let. A Španělsko se přesto nerozpadne! Nemalé potíže činí Francouzům Korsika, a ani toto není nic krátkodobého. Navíc je to ostrov. Ale Francie se Korsiky přesto nevzdá! A co Severní Irsko, co indický Pandžáb?! a dalo by se pokračovat...

Ve srovnání s tím co se děje v národnostních konfliktech jinde ve světě, je konflikt mezi Mečiarom a Klausem směšný, dětinský. Jako když se pohádá Peřánek s Mařenkou o kyblíček na pískovišti. A taková banalita u nás byla "důvodem" k likvidaci státu! Kdo takové argumenty akceptuje jako skutečně vážné, je dítě, anebo politický analfabet. Ovšem, když se to šikovně propagandisticky upraví, jen střízlivě uvažující člověk pozná, že je voděný za nos. Fanaticky zhypnotizovaný kouzlem "velkého ekonoma" to nejen nepozná, ale přicupitá "hadovi do tlamy", a odkopne každého, kdo by se pokusil takového ubožáka před jistou smrtí zachránit!

Initiatorem samotného vzniku Slovanské unie a jejím předsedou je spisovatel Alexej Pludek. Je to člověk, který v žádném případě nemá už zapotřebí dělat kariéru. Je to starší člověk, kterému by už poprávu náleželo, aby si po své celoživotní práci užíval důchodu. Je si vědom toho, že už "díru do světa" neudělá. K čemu by mu to bylo? Jenomže — jako spisovatel historických románů — měl možnost prostudovat dobové dokumenty tvůrců dějin. A své čerstvé poznatky z historie pak srovnat s tím, co se u nás děje. Navíc, je to i vlastenec a — politik. On sám se dost brání tomu, aby byl za politika považován, ale přesto všechno, ať si to sám přizná anebo ne, je to politik a ne bezvýznamný! Hlavně pokud jde o kvalitu... ne o popularitu v médiích, jež jsou v rukou nepřátel Slovanů, a prodejných publicistů...

Představitelům Slovanské unie se podařilo (zejména panu M. Dolejšímu) získat informace i o tom, že Němci si "koupili" několik drsných důstojníků bývalé Jugoslávské armády a na politické scéně tzv. "vlastence", dobře je zaplatili, a výsledky zná celý svět...

Územní organizace Slovanské unie
Příbram

Je naší povinností uhájit svůj jazyk a národnost. Proto je nezbytné upřesnit a uzákonit pojem státního občanství jako práva původních obyvatel a těch krajanů, kteří se vrátili do vlasti. A udělit je příštěhovalcům pouze při plnění občanských povinností a stanoveného počtu let trvalého pobytu. Také pojem "národnost" jako součást společenského vědomí a hlavně kulturní dědictví nutně potřebuje zákonnou úpravu. Nemůže být libovolně volitelná, nýbrž zděděná po rodičích, případně dalších předcích. S tím souvisí i rozvoj populace, který by měl být usměrňován vzhledem k poměrně hustému zalidnění podněcováním natality psychicky a fyzicky zdravého obyvatelstva zejména domácího původu. Prostředkem k tomu by měly být zvýšeny státní příspěvky za řádnou péči pouze o dvě až tři děti, při vyšším počtu nutnost řádnou péči úředně doložit.

Slovanská unie je hnutím uvědomělých členů našeho národa ve shodě s ostatními slovanskými národy, včetně jejich menšin u nás. Není proto tradiční organizací politického typu. Proto může být členem kdokoliv bez rozdílu smýšlení, víry a světového názoru. Také vítáme kolektivní sdružování s jinými hnutími, sdruženími a spolky jakéhokoliv zaměření, včetně politických organizací, nebo jejich složek. Stačí pouze přijmout za svůj třeba i dílčí program ideu slovanské vzájemnosti. V tom případě je hnutí, sdružení či složka zastupována v Radě Slovanské unie svým delegátem.

Náplň činnosti je zcela volná, zaměřená však k objasňování cílů Slovanské unie. Kulturní, vydavatelská, turistická, čtenářská i náboženská či sportovní. Vítáme proto pěstování styků, osobních písemných, s podobnými organizacemi jiných slovanských národů či jejich krajanů v neslovanských zemích. Za nejbližší cíl pokládáme 150-leté jubileum Prvního všeslovanského sjezdu v Praze roku 1848, což chceme připomenout v roce 1998 opět v Praze. Proto ustavíme ještě letos přípravný výbor, pověřený pravomocí k potřebným jednáním doma i za hranicemi. Vyzýváme každého muže a ženu vlasteneckého smýšlení, aby se s námi spojil v této nesmírně významné práci pro obranu slovanských národů před probíhající agresí světových zpátečnických sil.

SLOVANSKÁ UNIE

Poslanecké sněmovně
Parlamentu České republiky
Praha

Petice občanů České republiky

V zájmu zachování samostatnosti a nezávislosti České republiky p o ž a d u j e m e:

1. Přijetí jazykového zákona, který by zakotvil češtinu jako úřední jazyk na území ČR a současně zajišťoval jazyková práva národnostních menšin.
2. Právní cestou omezit dominantní postavení německých společností v regionálním tisku.
3. S okamžitou platností zastavit a po prošetření zakázat činnost přípravného výboru "Demokratické strany — Sudety", která programově sleduje protizákonné a protidemokratické cíle, ohrožující svrchovanost a územní celistvost České republiky.
4. Neprodleně zahájení jednání se SRN, právním nástupcem "Německé říše", o zaplacení válečných reparací ve výši téměř 350 mld. předválečných Kč, které Československu podle Pařížské reparační dohody z r. 1945 náležejí.
5. Okamžité odškodnění čs. odbojářů a totálně nasazených v nacistickém Německu Spolkovou republikou Německo a omluvu představitelů SRN za zločiny na nich spáchané.
6. Urychleně učinit potřebné kroky k tomu, aby Čechům žijícím na území SRN byla poskytnuta stejná práva, kterým se těší německá národnostní menšina v ČR. Do čs.-německé smlouvy zakotvit termín "státní hranice" a nulitu Mnichovské dohody od samého počátku.
7. Důsledně vycházet ze zásady, že 25. únor 1948 je nepřekročitelnou hranicí pro jakékoliv restituce. Odmítnutí požadavků na vrácení majetku německé a poněmčelé šlechtě, odsunutým Němcům, kolaborantům s Německem a jejich potomkům.
8. Ve vnitřní a zahraniční politice vycházet z dekretů presidenta dr. E. Beneše a z Postupimské dohody o odsunu Němců.
9. Trestně stíhat kvalifikované projevy rasismu, revanšismu a neonacismu. Prošetřit činnost Nadace F. Naumana a Nadace H. Seidela.
10. Zastavit pronikání dalšího německého kapitálu do našeho národního hospodářství.
11. Aby naši představitelé důrazně odmítali další nátlaky ze strany Německa na předávání imigrantů na území České republiky.

V Praze dne 22. dubna 1993

Za petiční výbor Český národní svaz:

Ing. Alexej Pludek (Slovanská unie)
Podolská 10, Praha 4, 147 17

JUDr. Ognjan Tuleškov (Křesťanskosociální hnutí)
Na čihadle 870/18, Praha 6, 160 00

JUDr. Josef Macek (Křesťanskosociální hnutí)
Mšenská 62, Jablonec nad Nisou, 466 04

Dr. Roman Racziński (České národní hnutí za mír a lidská práva)
Soběslavská 31, Praha 3, 130 00

K petiční akci se připojil Klub českého pohraničí a Národné sociální mládež.

NSM Otakar Ševčík

SOKOL BERWYN

Sokol Berwyn in Berwyn and Sokol Brookfield in Brookfield will be hosting 48 participants of the Czech Sokol Organization from June 20 to June 28. The participants will be here to take part in the XVIII American Sokol Slet. Because of the communist rule, this is the first time a contingent of Czech Sokols have been able to attend an American Sokol Slet since 1947.

The group was chosen from Sokol units from throughout the Czech Republic, and will be competing in gymnastics, modern rhythmic, volleyball and other events. During their stay in Berwyn and Brookfield, the group will tour the Chicago lakefront and conduct a memorial ceremony at the Karel Havlicek statue. They will also visit Brookfield ZOO and various shopping centers in the area.

The Czech Sokols will present a special number that was written and composed especially for the American Sokol Slet on Sunday, June 27 at Morton High School Hoffman Stadium.

The local Czech community and American Sokol units throughout the United States contributed to help defray expenses for the group.

Fred G. Kala
President

tel. 708-484-3729

Komáři hejno otázek bzučí kolem mé porevoluční hlavy a ptám se: Je vinna strana nebo stranici? Je vinna StB nebo zlomení občané? Je vinna Jalta 45 nebo tam prodání? Je vinno lidstvo nebo Bůh? Kdo je vlastně pachatelem? Víra nebo věřící, idea, nebo její vyznačiči, Stvořitel nebo stvoření?

Je-li pravda, že bez vůle Boží nepadne ani vlas z hlavy člověka, pak se ptám v témže tónu po vině a odpovědnosti za různé situace, v nichž bych musel připustit eventualitu, že vinen není virus, nýbrž jím usmrcený.

Na otázky nemám odpovědi, a ti, kteří je promptně mají v obojetné formě, hlásají spíš sebe než Něco, kupříkladu: Koho Pán Bůh miluje, toho křížem navštěvuje, a vzápětí: Kdo se modlí, toho Bůh chrání. Jeden theolog číslu jedna v kriminále říkal (ani ne moc v žertu), že mi z Písma dokáže cokoli tak i onak. A měl svatou (či nesvatou?) pravdu.

Otázka viny je takhle nezodpověditelná a nemá smysl se jí v tomto lidském pojetí zabývat. Přišli bychom k úděsnému zjištění, že vina, jak ji řeší naše trestní právo, je pozůstatek doby ledové, nebo zmodernizované převzetí středověkých krutostí.

Náboženství by nám mělo vnést do věci světlo. Opak je však pravdou. Zaštituje se výhrůžnými rekvizitami hříchů, a servírované jistoty budí nedůvěru již způsobem podání. Spíš politické režimy přiznají své "nevíme", než by ta či ona církev připustila, že nechodí s Pánem Bohem denně na pivo, a že nám nepřináší vždy Jeho poselství, nýbrž namnoze své vymyšlenosti a představy, i když vymyšlenosti a představy bona fide.

Není to signálem, abychom žili a život prožívali nikoliv v rozdíráni si svědomí, nýbrž v údivu a pokoře nad neseznatelností tohoto světa a jeho Tvůrce?

Co je...

ladů by bylo bezpočet. Vratme se však k naší původní verzi.

Osobně nemám nic proti rovnoprávnosti všech občanů, dokonce ani proti nemocným. Souhlasím s tím, že je potřebné jim pomoci, že je potřebné je léčit. Nevím však, proč bych jejich úchytku měl přijímat jako vzor, jako něco, co je úplně normální. Není. Nedovedu si představit úmysl Stvořitele v tom, že by nám ve svém díle předvedl pár barevně vymalovaných bažantů, pár statných slonů, pár pár hřívou obdařených lvů, jak se oddávají samčím radovánkám mezi sebou. I ten nižší živočišný druh si je vědom zásady, že jemu patří úloha vzájemného boje a nikoliv úloha prznění.

Před dávnými časy tvrdil a snažil se uplatňovat svůj názor řecký filosof Platón v Syrakusách, že "člověk je spoluúčinný nástroj Boží", zatímco jeho předchůdce velký athénský básník Sofokles se domníval, že "člověk je pouhým obrazem". O mnoho později byl pro Shakespeara "člověk jenom stínem snu" a pro filosofa Jeana Paula "polobohem nebo pomlčkou v knize života". Dnes podle stručného encyklopedického slovníku uznáváme člověka jako společenskou bytost nejvyššího stupně živých organismů na Zemi, nadaného rozumovou schopností, vědomím a článkovanou řečí.

Před několika desítkami let jeden stroze racionalistický chemik vypočítal, že lidské tělo, ta lehce porušitelná schránka člověka, je složeno přibližně z 29 prvků — v dospělém věku prý obsahuje něco jodu, hliníku, manganu, křemíku, hořčíku a železa, o něco více fluoru, draslíku, síry, soli a téměř půl kilogramu vápna. Dále je pak v lidském těle tolik vodíku a dusíku jako ve čtyřech litrech čpavku, fosforu údajně tři čtvrtě kilogramu a poměrně dost uhlíku — vody pak něco kolem čtyřiceti litrů. Je možné v té žijící schránce nalézt stopy i jiných prvků — a to je člověk jako jedinec v celé své kráse a velkoleposti, dnešní Homo sapiens recens, zdánlivý pán zemského tvorstva a tvůrčí dědic světa, mnohdy silák snů, slov a někdy i činů.

Nad hravým počínáním onoho chemika, který se možná pokoušel vyložit povahu i náladu jednotlivce převahou některých prvků, se přirozeně pobaveně jen poušměje a s dojmy svých prožitků lehce mávneme rukou, neboť lidské tělo je vlastně jen nájemným domkem, jemuž teprve naše myšlení a popudy skutků jako nájemníci a podnájemníci vtiskují smysl i charakter. Člověka zdůrazňuje přece především jeho nitro, srdce, cit i myšlenky, jeho tvůrčí cesta životem, zápas, snažení a usilování. Vypočítávat člověka chemicky je jako sbírat jehličí v lese a stavět z něho snové pevnosti — vždyť bychom zjistili, že lidské tělo má vlastně cenu možná ne celé stokoruny. To by bylo pro nás zarmucující a pro naše vědomí bytí trapné — byt' ve starých análech se můžeme dočíst, že o něco dříve jak před jedním stoletem bylo po bitvách požadováno vítězům na poraženém nepříteli jako válečná náhrada za každého padlého vojína 28 tolarů a za padlého koně 90 tolarů...

Pokusil-li by se někdo přetvořit zemi, ve které ještě nedávno vládla letitá bolševická ideologie, v zemi demokratickou metodami demokratickými, splakal by nad výsledkem. Specifickou vlastností bolševických režimů bylo, že především demoralizovali široké vrstvy společnosti. Nezkaženou morálku si zachovali jen nemnozí. A bez morálky se nedá demokracie vytvořit! Převahu v takové společnosti budou vždy mít lidé s pokrouceným charakterem, komunisté lkající nad ztrátou své moci, kariériste a podvodníci. Není to nic divného, je to jen normální průřez postkomunistické společností. Doplňuje to dav naprosto zmatených a vlastního úsudku neschopných občanů. Jen málokdo v takové společnosti má zájem na zavedení nějakých demokratických pořádků a zásad. Budou o demokracii rozsáhle mluvit, ale především z ní budou chtít mít okamžitý prospěch, jen oni sami, bez ohledu na ostatní. Tudy však cesta k demokracii nevede!

Podobný pokus jsme zažili v naší republice přímo na sobě. V pravdě naše důkladně demoralizovaná společnost umožnila cestu k moci právě živlům, které nemají s demokracií nic společného. Především lidem důkladně nakaženým komunistickým myšlením, kariéristům a podvodníkům, zkrátka těm, kterým se ve slušné, demokratické společnosti říká jedním slovem "CHÁTRA". A zmatený dav v nich spatřoval zachránce národa!

Morálně rozvrácená postkomunistická společnost není ani schop-

na posoudit před jakýmikoliv volbami ty, kteří jsou jim předkládáni, jako jejich kandidáti a volí pak spíše intuitivně, než rozumem. Jak takový parlament, zvolený zdánlivě demokraticky občany, vypadá, vidíme dnes také u nás. Není schopen tvorby demokratických zákonů a pravidel, je jen výrobcem zmatečných výnosů. Poslušným nástrojem morálně zkaženého mocenského klanu, který využil příležitosti a udělal si z demokracie výnosný obchod.

Je otázka, zda z této slepé uličky vůbec vede nějaká cesta. V žádném případě asi nebude zcela demokratická, neboť na pravdivě demokratickou spolupráci občanů nelze spoléhat. Není to radostné pomýšlení, ale asi jedinou možností je vláda pevné ruky, které by se chopili ti občané, kteří mají čest, demokratické myšlení a schopnosti. I když by byli jen nepatrnou menšinou národa. Ovšem menšinou, která by si byla dobře vědoma toho, že se ujala vlády jen proto, aby dovedla a vychovala národ pro demokratický systém. Nezištně a k budoucímu prospěchu všech. Má-li se národ, který prošel lety komunistického deformování, dopracovat k demokracii, musí být především k tomu vychován. A třeba pod nátlakem. I pacient, který má poprvé dostat injekci, se vzpouzí. Než pochopí, že je to pro jeho dobro!

Zatím jsme ještě ve stadiu, kdy nám vládnou sobečtí podvodníci, pro které budoucnost národa nic neznamená. Dočkáme-li se vlády, která nás povede ke skutečné demokracii, je otázka. Bylo by jí však zapotřebí.

Úšklebek premiéra

František Růžička

Máte pravdu v tom, když mi budete oponovat tvrzením, že image politiků zářících z obrazovek našich televizorů určuje především osoba pana premiéra. Využívám svůj čas v podstatě jiným způsobem, než vysedáváním u televizoru a tak mi unikají vynikající bestsellery ve formě pořadů "Co týden dal" a podobně. Avšak v sobotu 8. 5. jsem měl možnost část tohoto pořadu vidět.

Prof. Vostatek v něm právě hovořil o nadměrném dovozu jablek, na který vláda reagovala až v okamžiku, kdy se ozvali sami podnikatelé. V tom okamžiku se pan premiér podíval na ministra ing. Luxe a vyrobil nenapodobitelnou grimasu ve svém jinak zářícím obličejí. Byl to vskutku precizní úšklebek, naznačující, cože to je za plebs, ti podnikatelé, kteří se ozvali.

Pozadu nezůstal ani zástupce ČSSD poslanec Josef Wagner, který se nechal slyšet tím, že ekonomická reforma je taková, jaká je a sebou zákonitě nese více či méně příkoří.

Již dávno jsem pochopil lidovou moudrost, která praví, že čert na malou kopečku určitě nepřidá (říká se to jadrněji). Brát však líbezný květ naší polistopadové svobody, jímž je ozdobena naše ekonomická reforma v praktickém podání tak, že bezmocným bude brát a mocným plně nácipávat, je poněkud pro mne nepochopitelné a domnívám se, že z křesťanského pohledu, jak se téměř všichni vrcholoví politici ohánějí, poněkud nekřesťanské. Jsem zvědav, jak se k této formě morálky a rovnoprávnosti všech lidí začne stavět církev až jí budou vráceny její hmotné statky. Zatím z hlediska taktiky jaksi nemůže.

Spor o ostrovy Spratly

Čínská loď se seismologickým zařízením je činná ve výzkumu olejového bloku blízko ostrovů Spratly, na které si dělá nárok Vietnam. Loď Fendou-4 pracuje v bloku asi 180 mil jihovýchodně od vietnamské základny Vung Tau již od 5. května. Dvě lodi konsorcia Británie, Norska a Indie již prováděly výzkum této oblasti podle dohody s Vietnamem. Loď ignorovala žádost vietnamských doprovázejících plavidel, aby se odklídila.